Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 15. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 26-го СІЧНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 26, 1983 No. 15. VOL. XC.

ВІДНОВЛЕНО РОЗМОВИ В СПРАВІ УККА

Ню Йорк, Н.Й. — В суботу, 15-го січня 1983 року, відбулися тут, в приміщеннях Українського Інституту Америки, прелімінарні розмови поміж представниками Екзекутиви Комітету за Правопорядок в УККА та представниками Екзекутиви УККА.

На порядку нарад були представлені на письмі точки Екзекутиви Комітету за Правопорядок в УККА, які становлять пропозиції процедури для дальших розмов. Ті точки, узгіднені на засіданні Комітету за Правопорядок 10-го січня ц.р., звучать як слідує:

1. Переговори ведуть представники Екзекутиви УККА й Екзекутиви Комітету за Правопорядок в УККА;

2. Число осіб до переговорів є устійнене обидвома сторонами;

3. Обидві сторони устійнять, як часто такі розмови будуть відбуватися;

4. Обидві сторони устійнять, де будуть відбуватися розмови;

5. На кожні спільні зустрічі буде завчасу устійнений на письмі порядок нарад;

6. В часі розмов їх перебіг буде записувати звукозаписувач і секретарі;

7. Після кожних розмов будуть у пресі повідомлення, що такі розмови відбулися. Зміст пресових повідомлень буде узгіднений;

8. На час розмов буде здержана в українській пресі будь-яка полеміка обидвох сторін;

9. На кожні розмови будуть запрошені представники усіх трьох Церков;

10. Передумовою до розмов є залишення у складі Секретаріяту СКВУ такого представництва ЗСА, яке було обране на III Конґресі СКВУ;

11. Першою спільною акцією повинна бути перевірка та зміна статуту УККА, а для тієї цілі мусять бути вибрані та узгіднені статутові комісії;

12. Розмови поміж представниками УККА і Комітету за Правопорядок в УККА мають закінчитися до 6-ох місяців від їхнього початку. Відтепер усі узгіднення щодо розмов відбуватимуться на письмі.

У висліді розмови в суботу, 15-го січня ц.р., представники Екзекутиви УККА заявили, що точки 1,8,9,10 і 11 мусять бути переговорені на наступному засіданні Екзекутиви УККА і щойно після того може бути подана на них відповідь. Ті точки торкаються складу Секретаріяту СКВУ, участі представників Церков у розмовах, визнання Комітету за Правопорядок як рівнорядного партнера, спільної статутової комісії і здержання полеміки в пресі на час розмов.

Після узгіднення точок чисто технічного характеру, чергові наради заплановано на 25-го лютого 1983 року. До того часу Екзекутива УККА підготує відповідь на передумови, поставлені Екзекутивою Комітету за Правопорядок в УККА.

ГУБЕРНАТОР КВОМО ПРОМОВЛЯВ НА СІЧНЕВИХ РОКОВИНАХ В ОЛБАНІ

Олбані, Н.Й. (І.Д.) — Вперше губернатор нюйоркського стейту промовляв на Січневих Роковин.

Заходами Окружного Відділу комітетів УККА Олбанської округи відбулося тут в понеділок, 17-го січня ц.р. відзначення Січневих Роковин в будинку леґіслятури. Голова Окружного Комітету УККА, інж. Я. Спяк, відкрив це святочне відзначення 65-ліття проголошення самостійности Української Народної Республіки в Києві, вітаючи американських і українських учасників, і передав ведення програми мґрові А. Дурбакові. Зібрані відспівали американський і український гимни при супроводі Н. Семчук на акордеоні. Молитву провів о. І. Куліш. Губернатор Маріо Квомо прочитав проклямацію, проголошуючи 22-го січня Днем Української Незалежности в нюйоркському стейті. Він побажав українцям відновлення української державности. Мґр А. Дурбак представив достойних гостей. Прибули сенатори: В. Смит з Елмайри, заступник республіканського лідера у стейтовому сенаті В. Андерсон , Дж. Бруно з Трою, Ч. Кук з Елленвіллу, Г. Флин з Йонкерсу, ассемблімени: М. Гінчі, М. Гоблак (оба українського роду), Р. Коннорс, Н. Келлегер, Б. Ларкін, Р. Кямбі. Були українські священики: о. митрат В. Андрушків, о. д-р Б. Волошин, о. радн. Т. Гуманицький, о. Б. Скасків і о. І. Куліш.

Українська танцювальна група „Зорепад" під мистецьким керівництвом Роми Прийми-Богачевської в кольоритних народних строях відтанцювала „Гуцулку", „Козачка", лемківський танок і „Гопака" під звуки акордеону Н. Семчук.

Мґр В. Кошикар прочитав в англійській мові змістовну доповідь про героїчну боротьбу українського народу за власну державність продовж 65-ох літ, про жорстокі московські переслідування, голод у 1932-33 роках і безперервний рух опору України проти московської тиранії. Відтак промовляли сенатори Смит і Бруно, ассемблімени: Гінчі, що закінчив промову словами „Слава Україні!", Гобляк, який вітав українців з великими роковинами та бажав осягнення власної державности. Вкінці мґр А. Дурбак подякував усім, що причинилися до відзначення Січневих Роковин: членкам ОЖ ОЧСУ Д. Свідерській і З. Білас та Є. Наболот-

(Продовження на ст. 8)

ЗСА ЗАТУРБОВАНІ ПЕРЕГОВОРАМИ

Вашінгтон. — Речник державного департаменту Джан Гюз у заяві, зробленій в понеділок, 24-го січня, назвав Адміністрацію президента Роналда Реґена „дуже затривожеою" з приводу повільного ходу переговорів про виведення чужинецьких військ з території Ливану.

В той час, як Филип Габіб, спеціяльний висланник Президента, повернувся назад до Вашінґтону здати звіт про застій у ливансько-ізраїльських переговорах, офіційні представники Адміністрації публічно і у приватних розмовах заявляють про нові ускладення між Ізраїлем та ЗСА, якщо не прийде до скорого розв'язання складної ситуації в Ливані.

Речник Гюз сказав, що повернення Габіба до Вашінґтону було заплановане на той самий час, що і приїзд президента Єгипту Госні Мубарака, але інший офіційний представник заявив, що це звичайний збіг обставин. Габіба попросили приїхати, щоб здати звіт Президентові з перебігу переговорів і обговорити питання, що робити далі для виходу із застою.

Офіційні речники заявили, що дві вимоги Ізраїля стоять на перешкоді успішного ведення переговорів: першою вимогою є те, що Ізраїль не погодиться на умови виводу своїх 30,000 військ з Ливану, поки не буде формальної угоди з Ливаном про нормалізацію відносин між цими двома країнами. Ізраїль заявляє, що це не мусить бути мирний договір, але цей документ повинен бути щось більше, ніж запропоноване Ливаном загальне порозуміння.

Другою перешкодою є наполягання Ізраїля залишити в південному Ливані три пости швидкого попередження із 750 вояками обслуги, навіть після виведення військ з Ливану, і залишення відкритими дороги до цих постів для постачання залоги. Ізраїль відкинув пропозицію Ливану, щоб залогою цих постів були війська ОН або ЗСА.

В ЗАСЛАННІ ЗААРЕШТОВАНО ЗОРЯНА ПОПАДЮКА

Ню Йорк, Н. Й. (З П УГГ). — Починаючи свою розповідь-спогад про українського політв'язня Зоряна Попадюка, його співтабірник, жидівський літератор Михайло Хейфец писав: „Я чесно попереджаю читача про недоліки того, що він прочитає нижче. Об'єктивного аналізу, об'ємного портрета не буде — це понад силу авторові. Зорян згадується йому ніби якесь природне диво, поєднане з так само природною і тому легкою талановитістю й відвагою. Тільки таким я його запам'ятав — тільки таким і можу описати". — Це не винятковa оцінка молодого українського правозахисника Зоряна Попадюка. Так само захоплено згадують його буквально всі ув'язнені раніше дисиденти, які мали змогу висловитись про своїх спів'в'язнів.

Михайло Хейфец детально описує Зоряна в різних ситуаціях табірного життя, а називає відповідний розділ книги спогадів, що має вийти друком у видавництві „Сучасність", — „Зорян Попадюк — дисидент без страху і докору". Останній епізод, про який розповідає Хейфец, стосується табірного засуду юного українського патріота до трьох років Владимірської критої тюрми. Після цього він лише переповідає повідомлення про Зоряна, які доходили на Захід.

Прибувши на заслання в Якутію в червні 1980 року, З. Попадюк захворів на запалення легенів, але невдовзі діагнозу змінили на туберкульозу. На початку жовтня його успішно оперували: вирізали два сеґменти з правої легені. Почувався він добре, профілактичне лікування, розраховане на кілька місців, його не турбувало. Але в 1981 році почали надходити тривожні чутки про його стан. Слід додати також, що у З. Попадюка давня серйозна вада серця.

Як повідомляв бюлетень „Вести из СССР" (ред. К. Любарський), стан здоров'я Попадюка видався настільки загрозливим для властей, що вони пішли на винятковий захід — змінили йому місце заслання. З Якутії його перевезли до Казахстану.

Водночас із вістками про хворобу Зоряна Попадюка надходили повідомлення про його матір Любомиру Іванівну, яка, втративши сина-одинака на 12 років неволі, в 1973 році втратила також право на фахову працю. Перед цим вона довгі роки викладала німецьку мову у Львівському університеті. Постійний тиск і шантаж з боку влади і тривога за єдиного дуже хворого сина-в'язня остаточно підірвали здоров'я Любомири Попадюк. За останніх три роки вона тричі була в критичному стані через динамічне порушення мозкового кровообігу. Паралізована, вона жила надією на відпустку сина, а потім звільнення Зоряна.

З. Попадюк народився 21-го квітня 1953 року в Самборі. Батька в родині не було, виховувала його в Самборі бабуся. Ніжно люблячи бабусю, він так само був близький до матері і вважав її найпершим другом. 19-річним юнаком Зорян став студентом філологічного факультету Львівського університету. Разом з ровесниками-однодумцями він розповсюджує листівки: одну — з протестом проти заборони вшановувати Шевченка, другу — проти окупації Чехо-Словаччини. Крім того, студентський гурток видав самвидавний журнал „Проґрес". За це Зоряна Попадюка заарештували у віці 20-ти років (29-го березня 1973 року), разом з товаришем Яромиром Микитком, та засудили до семи років таборів суворого режиму і п'яти років заслання.

Згадувані вище спогади про З. Попадюка М. Хейфец кінчає словами: „І все таки він ще дуже молодий, і в його молодості — наша надія на зустріч". Певна річ, молодість — добра запорука для надії. Але напрошується мимоволі аналогія: Юрій Шухевич був ще молодший і здоровіший від Зоряна Попадюка , починаючи свою хресну дорогу, якою йде вже понад 30 років і кінця якій не видно...

Щойно надійшла з України приголомшлива вістка: Зоряна Попадюка в засланні заарештовано. Адреса його матері: 290007, м. Львів, вул. Галана, 6, кв. 6а.

Адреса бабусі Копистинської Софії Михайлівни (попередні повідомлення в пресі про її смерть були помилкові): м. Самбір, Львівської обл., вул. Рівна, 12, кв. 1.

МІТТЕРАН ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД РОЗ'ЄДНАННЯМ

Бонн, Західня Німеччина. — Відзначаючи 20-ту річницю договору дружби між Західньою Німеччиною і Францією, президент Франції Франсуа Міттеран, який прибув до Бонну, закликав до єдности в НАТО і остерігав проти спроб роз'єднати ЗСА і Західню Европу.

У своїй промові минулого тижня перед західньонімецьким парляментом президент Франції критикував також совєтську військову розбудову і, називаючи свою країну „льояльним партнером" західнього союзу, пристрасно захищав, як сам висловився, потребу розмістити в Европі ядерні ракети середнього засягу, якщо не буде досягнуто порозуміння в Женеві про зменшення озброєнь.

Висловлюючись дипломатичною і елеґантною мовою, Міттеран у своїй промові намагався відродити слабіючу західньонімецьку підтримку розміщення в Европі американських ядерних ракет середнього засягу. Таке розміщення підтримує християнсько-демократична партія канцлера Гельмута Коля.

Тон промови президента Франції вказував також на затурбованість переміною в напрямі обговорення військових справ у Західній Німеччині, особливо в соціял-демократичній партії, напередодні виборчої кампанії до виборів у березні.

„Якщо хто-небудь хотів би нацькувати европейський континент проти американського континенту, то він поставив би під сумнів рівновагу, а тим самим і мир," — заявив Міттеран, правдоподібно нав'язуючи до заяв Андрея Ґромика. „Я заявляю", що таке цькування є небезпечним само по собі, і я щиро вірю, що переговори в Женеві відвернуть небезпеку, яка тяжіє особливо на европейських партнерах, які не мають своєї ядерної зброї", — продовжував Міттеран.

Під бурхливі оплески західньонімецького парляменту Міттеран закликав до „рішучости та солідарности".

Голова Пластової Старшини в ЗСА відвідала Арґентину

Ню Йорк, Н.Й.—Як інформують з Крайової Пластової Старшини, її голова пл. сен. Евстахія Гойдиш відвідала в часі різдвяного періоду українських пластунів в Арґентині на закінчення їхнього святкування 70-річчя Українського Пласту.

Невелика, але завзята група пластунів під проводом голови пл. сен. Віктора Аґреса гідно відсвяткувала рядом різних пластових імпрез 70-річчя своєї організації. Завершенням цих святкувань була пластова „Ялинка" в Буенос Айресі, учасниками якої були не лише пластуни та їхні родини, але також Єпископ Української Католицької Церкви Андрій Сапеляк і представники всіх громадських організацій.

Почесним гостем на ювілейній „Ялинці" була пл. сен. Е. Гойдиш. Вона у своєму слові передала привіт від великої пластової родини в ЗСА та підкреслила дружність і єдність усіх пластунів у вільному світі.

Відвідини Е. Гойдиш в Арґентині пройшли виїмково сердечно і дружньо. Пластуни в Буенос Айресі старалися показати своїй гості усі прояви українського громадського життя в тій країні, як також красу її столиці. Е. Гойдиш відвідала в товаристві пластунів дитячу оселю „Веселка" при товаристві „Просвіта", організацію „Відродження" та інші.

У дні відлету пл. сен. Е. Гойдиш до Ню Йорку, 3-го січня 1983 року, пластове новацтво і юнацтво вирушило також в далеку дорогу, але автобусами на місце свого цьогорічного літнього таборування віддаленого на 1,000 міль від Буенос Айресу.

Американська газета пише про виставку в Українському Музеї

Американська місячна газета „Мирі Гілл Нюз" за січень ц.р. помістила нотатку п. н. „Квінтесенція краси у втраченій архітектурі", описуючи теперішню виставку в Українському Музеї „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва".

Газета інформує, що ця виставка показує „красу інспіровану християнською вірою глибоко релігійного народу. Ця виставка зуміла успішно представити життя та упадок колись духовного міста". Далі є мова, як большевики знищили ці захоплюючі архітектурні шедеври.

Вкінці допису згадується, що рівночасно з фотографічною виставкою знищених церков в Музеї показуються „прозірки з теперішніх архітектурних пам'яток Києва на тлі музики українських композиторів XУІІІ і XIX століть, Дмитра Бортнянського, Максима Березовського і Артема Веделя". Нотатка подає також адресу Українського Музею і години відвідин.

В газеті репортером працює Тарас Шумилович і завдяки його старанням газета помістила нотатку про виставку в Українському Музеї. Згадана газета є поширена між впливовими та багатими колами американців.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сити, Н.Дж. — Відзначення державности і соборности України організує 71-ий Відділ Союзу Українок в Джерзі Сиmі, Н.Дж. при співучасті „Рідної Школи", СУМА і Пласту. Відзначення відбудеться в неділю, 30-го січня ц.р., в годині 3-ій по полудні в Українському Народному Домі при 92 Фліт Стріт, Джерзі Сити, Н.Дж. У програмі: Євгенія Рубчак виголосить святочну промову, виступить хор 71-го Відділу СУА під диригентурою інж. Дмитра Олійника. Виступлять також солістка Ліна Белюць при супроводі Леоніда Вербицького і молодь.

Проходить семінар для дописувачів

Едмонтон, Альта. — Від вересня минулого року тут в Інституті св. Івана відбувається семінар для дописувачів секретарів і журналістів. У семінарі беруть участь 16 осіб, що навчаються, як писати дописи до газет, статті рецензії, оголошення, листи, протоколи, життєписи, спогади і т.п. Зустрічі відбуваються один раз на тиждень і триватимуть до травня 1983 року. Студенти також обговорюють українські часописи й журнали, виявляють мовні помилки й т.п. Час від часу приносять свої писаня для обговорення.

Семінаром керує д-р Яр Славутич, професор украиської мови й літератури в Альбертському університеті.

Активістка жіночого руху потрапила під кримінальний суд

Лос Анджелес, Каліф. — Активістка жіночого руху Джинні Фовт оскаржена судом в Ню Орлінс, Ла., у вбивстві ще в 1965 році одного купця з Арґентини, тепер заарештована. Вона у Каліфорнії чекає на екстрадикцію до Луїзіяни.

В час убивства Дж. Фовт працювала в одному з нічних льокалів у відомому Латинському кварталі в Ню Орлінсі і здогадно вчинила вбивство разом з її першим чоловіком, який тепер відбуває 25-річне ув'язнення у тюрмі в стейті Ню Йорк. Тепер вдруге він зізнав проти своєї колишньої дружини, обвинувачуючи її також в іншому спільному вбивстві у тому ж 1965 році. Крайова Організація Жінок — потужна американська жіноча організація, каліфорнійський відділ якої очолює саме Дж. Фовт, заповіла, що рятуватиме свою активістку і для цього щойно створено у Лос Анджелесі Комітет оборони Джинні Фовт.

У жіночих колах і в колах ліберальних демократів стейту уважають цю справу „політичним переслідуванням" активістки-жінки. Але суд дивиться інакше на речі, і тому підсудну тримають тут без кавції аж до видачі її до Люїзіяни для судового процесу і вироку, бо виглядає, що два згадані вбивства були здійснені чисто з метою наживи. В час вбивства підсудна називалася Вірджінія Калуццо; її перший чоловік — Джан Сідоте. 41-річна підсудна протягом свого дорослого життя мала ще кілька прізвищ, чотири за своїми чотирма подружжями та кілька інших.

Е. Кач видав проклямацію „Українського Дня"

Ню Йорк, Н.Й. — У четвер, 20-го січня ц.р., тут в міській ратуші прочитано проклямацію з нагоди 65-их роковин проголошення самостійности українського народу в Києві 22-го січня 1918 року, підписану посадником Едвардом Качом. Проклямацію відчитав заступник мейора Говард Рикмен в асисті Стівена Розаріо після внесення українського і американського прапорів. В церемонії взяли участь українське духовенство: парох української католицької церкви св. Юра о. ігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ, настоятель української православної церкви о. протоієрей Володимир Базилевський, численна молодь з української школи св. Юра, члени Пласту, СУМА, ТУСМ-у, представники громадських організацій УККА, СУА, ООЧСУ, ОЖЧСУ, КОУАО, учителі школи св. Юра та поодинокі громадяни.

ДОПОВІДЬ В УВАН

Ню Йорк , Н.Й. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА та Українське Історичне Товариство влаштовують тут в неділю, 30-го січня 1983 року, о год. 2-ій по полудні в будинку Академії, 206 Захід 100-та вул., доповідь д-ра Олександра Домбровського, дійсного члена Академії, на тему „Проблема антів у світлі нової схеми ранньої історії Руси-України".

Наради ОПЕК провалились

Женева, Швайцарія. — Наради країн експортерів нафти (ОПЕК) закінчилися в понеділок, 24-го січня, в Женеві, не осягнувши порозуміння відносно кількости видобутку нафти, збільшуючи тим самим можливість наступного зменшення цін на нафту.

Делаґати на наради заявили, що запропонована в неділю угода затримати рівень видобутку нафти в країнах ОПЕК на рівні 17,5 мільйонів барилок денно до кінця цього року, провалилася з огляду на наполягання Савдійської Арабії змусити деякі інші країни припинити практику зниження цін на свою нафту.

Савдійська Арабія, підтримана декількома іншими виробниками нафти в Перській затоці, вимагала, щоб практика зниження цін від офіційного рівня структури цін країн ОПЕК припинилася поки Савдійська Арабія не погодиться на новий рівень видобутку нафти.

Міністри нафтової промисловости деяких країн Перської затоки, включаючи савдійського міністра Ахмеда Закі Ямані, вказали на те, що в недалекому майбутньому вони можуть розглянути питання зниження ціни на нафту — можливо на 1-2 доляри за барилку. Ямані сказав, що таке зниження цін може зробити савдійську нафту конкуренційнішою в порівнянні з нафтою африканських виробників і, таким чином, підтримати продаж за рахунок тих країн, які знижують ціни.

„Ми не потребуємо знижувати ціну на нашу нафту для того, щоб заповнити ринок дешевою нафтою", — заявив Ямані на пресовій конференції. Але він додав, що навіть якщо Савдійська Арабія зменшить свої ціни, „не буде війни цін".

Коли Ямані спитали, чи він вважає дану сесію кінцем ОПЕК, Ямані відповів: „Я так не думаю тому, що всім потрібний ОПЕК, включаючи споживачів нафти".

ІЗРАЇЛЬСЬКА І ЛИВАНСЬКА делеґації повідомили про створення чотирьох підкомісій для обговорення основних питань, які виникли в результаті ізраїльського нападу на Ливан. Утворення чотирьох підкомісій наступило в той час, як Филип Габіб, американський спеціяльний висланник, посилено намагається підтримувати переговори, які повинні привести до скорого полагодження багатьох важливих проблем Близького Сходу.

ЮҐОСЛАВСЬКИЙ УРЯД обвинуватив Альбанію в тому, що вона „відкрито грозить вжити силу" проти Юґославії. Уряд Юґославії вимагає одночасно припинити, як він висловився, ворожу політику Альбанії. У ноті, переданій альбанському послові Ліка Сеїті, в Београді, говориться, що Енвер Годжа, лідер альбанської правлячої комуністичної партії вдається до „дивовижних видумок" про Юґославію, щоб відвернути увагу від своїх власних внутрішніх проблем.

В Америці

ВІДОМА КОМПАНІЯ ПЕРЕВОЗУ ГРОШЕЙ броневими автами з Бронксу, де 12-го грудня сталася найбільша крадіж грошей в історії Америки, бо аж 11 мільйонів долярів готівкою, зазнає майже кожного тижня відтоді все нових „нещасть". Так звідти вже двічі зникали менші за першу суми грошей, одного разу 100,000 долярів, а другий раз — біля чверть мільйона, що довело до арешту трьох найвищих керівників цієї фірми, яка взагалі „вийшла з бизнесу" минулого тижня. Але у вівторок вночі, 18-го січня, поліція відкрила новий „влом" до цієї установи. Цей раз вкрадено бюрових устаткувань на приблизно чотири тисячі долярів, а найголовніше, що вкрадено всі документи цієї фірми. Поліція „не має слів", щоб пояснити цю останню крадіжку.

АРТУР ОКС СОЛЦБЕРҐЕР, видавець „Ню Йорк Таймсу" і шеф цілої компанії Ню Йорк Таймс, уважає, що телевізійні мережі повинні вже відкинути т. зв. „Фейрнесдоктрину", згідно з якою ці засоби масової інформації повинні давати таку саму частину часу на своїх екранах чи хвилях усім учасникам політичних кампаній. По часописах не зобов'язує таке правило рівного часу, і це, на думку цього впливового американця, є правильним.

НУКЛЕАРНА СТАНЦІЯ на Тримилевому острові здобула без судової розправи відшкодування від виробництва реактора у висоті 37 мільйонів долярів. Нуклеарна станція втратила у випадку 28-го березня 1979 року 4 більйони долярів, але тепер погодилася полюбовно на куди меншу суму, яку думає вжити на очищення довкілля з радіоактивних відпадків.

УРЯД РОНАЛДА РЕҐЕНА затвердив остаточно правило, що батьки дітей, які отримують з державних інституцій охоронні засоби проти вагітности мусять бути про це повідомлені. Закон появиться у державному реєстрі, якщо в останній хвилині суд його затримає.

УРЯД РОНАЛДА РЕҐЕНА визначив тепер гостріші приписи щодо звільнення злочинців перед відбуттям повної кари. Це сталося після того, як законодавчі тіла відкинули пропозицію Уряду взагалі знести право передчасного помилування для злочинціль, що сидять в тюрмах.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Церква, Ієрархи і нарід

„...Шануємо авторитет церковних провідників, признаємо їх вирішальне слово у справах моралі, релігії і віри, і не бажаємо полемізувати. Мусимо сказати, що в ситуації, коли церковні чинники намагаються вникати у громадські й політичні справи, які є доменою світських осіб і ставлять громадському світові ультимативні вимоги, тоді, згідно з ученням Христа — „Віддаймо кесарові, що кесареве й Богові, що Боже", можна в такій ситуації займати відповідне становище..."

Прочитали ми таке у 6-му числі „Національної Трибуни" і не вірили своїм очам. Наведене стосується, очевидно, до „Звернення Ієрархів Української Католицької Церкви в ЗСА до вірних, зокрема до провідників усіх організацій і товариств" з дати 8-го вересня 1982 року („Свобода" ч. 181 з 24-го вересня ц. р.). Трудно назвати „ультимативною вимогою" ствердження Владик, що тісно пов'язані з Церквою організації не захочуть належати до розбитого УККА і тому закликали до єдности в громаді, яка пропала під час і після XIII Конґресу Українців Америки, що „громадські і політичні справи є доменою світських людей", це рівнозначне з заперечуванням цілої історії України, це заперечування істини, що Церква і нарід були в Україні завжди якнайтісніше взаємопов'язані і що по нинішній день обов'язує правда, що без народу нема Церкви, як і без Церкви нема народу. Держава складається з території, народу і влади, — Церква складається з віри, ієрархії і вірних — і всі ті три чинники — віра, ієрархія і вірні — були і є в Україні за історичних часів і тепер в діяспорі нерозлучні.

Відродження галицьких українців розпочалося 1837 роком від „Русалки Дністрової" священика Маркіяна Шашкевича. Руська Рада в 1848 році була заснована і заповнена священиками. Священичі родини стали — після ополячення української шляхти — джерелом постання нової української провідної верстви, української інтеліґенції. Найбільшою індивідуальністю новітньої історії України був слуга Божий Митрополит Андрей, до якого в усіх важливих політичних справах зверталися провідники українського громадського і політичного світів. Митрополит Шептицький інтервеніював — з ініціятиви Української Парляментарної Репрезентації — у справі ганебної „пацифікації" у 1930 році. Митрополит Шептицький своєю прилюдною заявою після вибуху Другої світової війни рятував українське суспільство в Польщі перед масовим погромом, під протекторатом Митрополита Шептицького єпископ (пізніше архиєпископ) Бучко разом із гуртом світських громадян на чолі з Володимиром Кузьмовичем зорганізував найбільшу між двома світовими війнами патріотичну українську маніфестацію у Львові „Українська молодь Христові", коли десятки тисяч молоді з оркестрами і прапорами з'їхались до Львова і маршували під собором святого Юра, щоб там дістати благословення від Слуги Божого Андрея.

Українські Владики не подали ніяких конкретних пропозицій, як має прийти до злагоди між теперішнім проводом УККА і опозицією, тільки вказували на національний імператив, на національну рацію, що вимагає єдности в громаді. Так правильно зрозумів їх Патріярх Йосиф і приєднався до їхнього заклику. Між підписаними Владиками був і колишній урядуючий віцепрезидент УККА, тоді монсеньйор, тепер єпископ-помічник Роберт Москаль. Теперішні владики в ЗСА і Канаді записалися світлими літерами в історії українського народу власне тому, що вони є владиками громадськими, що вони беруть активну участь у громадському житті, що всі вони взяли поголовну участь у всіх трьох дотеперішніх Світових конґресах Вільних Українців, і не були там виключно тільки німими слухачами чи церемонійними гістьми, але відіграли найбільш позитивну ролю власне по лінії згоди в сімействі — разом із Первоієрархом УПЦеркви Митрополитом Мстиславом.

І врешті подробиця, яка належить до ділянки трагікомедії. Адже ці українські Владики в ЗСА виступили із своїм зверненням щойно після того, як на них наполягали, як їздили до них і просили світські громадяни, — просили їх ужити свого авторитету для творення кращої атмосфери по лінії говорення і зговорення. Трохи смішно, що непідписаному авторові згаданої статті не відомо, що на Ієрархів впливав і їх посередництва просив також дехто з видатних членів ВФронту?!

Не духовники, а цивільні люди розбили УККА, як понад і позапартійну організацію організацій, і не духовники, а цивільні люди на протязі кругло двох років, не могли замиритись на найширшій базі плюралізму громади і принципу, що в УККА в ніякій справі ніяка група не може майоризувати інакодумаючих суверенних членських організацій, тільки усі справи мусять вирішуватися однозгідно. І коли всі чотири Владики УКЦеркви в ЗСА забрали в цій справі голос, то треба тільки привітати цей новий доказ їхньої громадської настанови. Тепер, славити Бога, розпочалися врешті розмови-переговори між верхівкою УККА і Комітетом за Правопорядок. Дай Боже, щоб вони довели до ліквідації конфлікту. Але, як би це цивільним людям не пощастило, то сама логіка диктує, що треба би звернутися до духовного світу, щоб він завів єдність. Чи не добре було б, щоб Владики самі, чи покликані ними особи, перейняли арбітраж і щоб обидві розсварені сторони згори погодилися визнати рішення такого арбітражу без уваги на те, чи те рішення подобалося би, чи ні?!

Анатоль Камінський

ПОСИЛЕННЯ НАСТУПУ НА ЕМІҐРАЦІЮ

У зливі совєтської пропаґанди проти „ідеологічних диверсій" із Заходу і зокрема проти відділовування української „буржуазно-націоналістичної еміґрації" зринають в останньому часі щораз то настирливіше голоси самої каґебівської ґенераліції. Так, наприклад, у „Радянській Україні" з 8-го січня ц. р., у статті п. з. „Рубежі Вітчизни недоторкані" генерал-ляйтенант безпеки І. Калиниченко, начальник військ Західнього прикордонного округу КҐБ СССР, заявляє категорично, що „наші двері будуть закриті для тих, хто пропаґує війну, насильство, расизм і людоненависництво; і тим більше вони будуть закриті для емісарів зарубіжних секретних служб і створених ними еміґрантських антирадянських організацій..." Вказуючи на західню „витончену підривну діяльність", на „брехні й ідеологічні диверсії", він твердить, що „прикордонникам контрольно-пропускних пунктів увесь час доводиться мати справу із спробами нелеґально провезти в СРСР підривну літературу".

Тому теж, на думку Калиниченка, дуже важливим є „Закон про державний кордон СРСР" з 25-го листопада 1982 року, що його запроєктував був Віталій Федорчук, тодішній шеф КҐБ, сьогоднішній міністер внутрішніх справ (МВД). В законі „надзвичайно важливе місце відводиться прикордонним військам". Йдеться тут, до речі, про понад 300-тисячний поліційно-воєнний апарат, який складається з найбільш модерно-вивінуваних армійських і морсько-флотських елітарних з'єднань.

Такі голоси означають, очевидно, не лише зріст впливів каґебівського апарату, що про це, між іншим, дуже виразно говорив Федорчук 24-го листопада минулого року, доповідаючи про саме цей закон про кордон, і що було безпосереднім наслідком перебрання влади Андроповим. Не завиваючи нічого в папірці, Федорчук підкреслив, що, „працюючи 15 років на посту голови КҐБ, товариш Ю. В. Андропов відіграв видатну роль в неухильному проведенні в життя лінії партії на повне відновлення і зміцнення ленінських принципів у роботі органів державної безпеки, дальший розвиток цих принципів...". І ці органи стали на ділі виконувати роль бойового загону партії в захисті завоювань Жовтня". Водночас з загальним загостренням внутрішнього режиму, погромом дисидентів, скріпленням „мирної офензиви" назовні, такі голоси федорчуків і калиниченків означають теж їхнє стурбування діяльністю еміґрації та звернення ще більшої уваги на неї.

І тому було б наївним сподіватися, що ця „увага" обмежиться лише до „вивчення і цілеспрямованої студії закордонних центрів", — як про це писав О. С. Капто, секретар ЦК КПУ у листопадовому „Комуністі України". Навпаки, треба чекати дальшого посилення ворожого наступу на еміґрацію, бо, якщо з одного боку — перш усього в обличчі наступальної американської зовнішньо-інформативної політики — збільшилися шанси відділовування еміґрації на рідні землі, так з іншого боку її теперішній двоподіл, „еміґрантська самоцентричність", зарисована дезінтеґрація і певна пасивність відкривають нові можливості для наступу ворога, що його метою є ще більше послабити українську еміґрацію, розкласти, спримітизувати і знизити інтелектуально в концептувальній і дійовій площині. Тим більше, що наша діяспора перебуває зараз у додаток до того всього ще й на грані зміни ґенерацій у політичному і громадському житті, що тільки примножує різні комплікації стосовного перехідного періоду. Цей процес почався частково вже на переломі 70-их і 80-тих років і з кожним днем стає щораз то акутнішим і проблемнішим. Як показав подекуди дотеперішній досвід, з різних причин він є доволі складним, важким і скомплікованим навіть і без того, щоб його пробував хтось утруднювати „збоку"...

Але без того останнього не обійдеться, і не випадково ще в 1981 році почалися з'являтися англійською мовою всякі „Правди і міти про УПА" чередниченків, чи „Листи до молоді" матвієйків, з виразним призначенням для нашої молоді, якій дуже часто легше читати по-англійськи.

І знову ж було б більш ніж наївно припускати, що „підприємливість" і винахідливість ворога обмежиться лише до каґебівських борзописців і спростаченої паперотворчости „експертів від буржуазного націоналізму" на різних мовах. Режим знає дуже добре, яку ролю відіграло молодше покоління у встановлюванні мостів між рідними землями і еміґрацією, в обороні політичних в'язнів, і — що найважливіше — скоріше чи пізніше воно мусітиме повністю перебрати наше громадське і політичне життя у свої руки.

В обличчі цього, особливо на тлі щораз міцнішої ідейно-програмової співзвучности між Краєм і еміґрацією та зростом ефективности дії останньої по лінії земляків в Україні, впарі із заходами відгородити і відізолювати діяспору від рідних земель ворог буде постійно помножувати свої зусилля, щоб послабити і невтралізувати саму еміґрацію офензивним порядком.

Як далеко режим іде в устремліннях зневтралізувати впливи еміґрації, свідчить хоча б уже згадуваний „Закон про кордон", зокрема його 28-ма і 29-та статті про основні обов'язки і права прикордонних військ. Так у шостому розділі 28-ої статті читаємо, що до головних завдань прикордонних військ і митної служби належить „припиняти провезення через державний кордон СРСР творів друку, кліше, рукописів, документів, матеріялів, відеозапису і звукозапису, фотокіноматеріялів, іншої друкованої та образотворчої продукції, що містять відомості, які можуть завдати шкоди політичним та економічним інтересам країни, державній безпеці, громадському порядку, здоров'ю і моралі населення". Подібно у розділі 9-му 29-ої статті сказано, що до основних прав прикордонників належить „перевіряти осіб, які слідують через державний кордон СРСР, твори друку, кліше" тощо.

Тут наведено мною повністю деякі пасуси з 28-ої і 29-ої статтей стосовного закону теж і тому, що якраз вони є водночас повним запереченням і поґвалтуванням відповідних постанов Гельсінкських умов про свобідний обмін інформації і тому подібне. На жаль, дотепер на Заході не звернули на це як слід уваги, і це є нашим обов'язком, — а перш усього тих українських інституцій і організацій, які діють у відповідній ділянці на міжнародних форумах, — довести цю справу до загального відома і вжити її для тиску на ворога. Хоч ідеться тут лише про один фраґментарний інструмент нашого протинаступу, проте він повинен найти своє місце разом з іншими заходами у нашій цілісній стратегії, скерований і на власну оборону і

(Закінчення на стор. 8)

О. Журба

А куди ж подінуться дурні?

У „Свободі" ч. 206 за 29 жовтня 1982 року, прочитав я вдалий нарис „Така геніяльна ідея" Макара Дуди. В ньому автор з гумором розповідає про статтю якогось Мальцева в московській газеті, де той описує стан новозбудованих в СССР квартир та пропонує для добра людей і квартир не малювати й не обклеювати їх препоганими обоями, що їх і так згодом мешканці квартир змінюють на кращі, натомість дати змогу кожному новосельцеві робити це самому на свій смак. Це отже, заощадило б державі великі гроші і значну кількість шпалер, — та підвищило б цим якість отриманих жител. Закінчує свій нарис М. Дуда закликом-мрією: „дати роботящим людям можливість самим стати не тільки будівниками власної хати, але й ініціяторами розумної побудови цілого суспільства"...

Ідея сама по собі проста і геніяльна. І тому ані бідолаха Мальцев, ані редактор згаданої московської газети, О. Чаковський, цього не розуміють. Вони, насправді, розуміють, але сумніваються, бо спробуй не сумніватися, тоді!... А якщо не сумніватися, то...

Був у мене один знайомий дуже схожий на того Мальцева, бо й він живе у країні „геніяльних ідей". Не раз на його світлу голову разом з наріканнями начальників, падали „ньютонові яблука" і виникали ідеї, хоч і не такі геніяльні, як у Ньютона, але у підприємстві, де мій знайомий був затруднений, досить економічно відчутні. Працював він прорабом (інженер, відповідальний за групу людей на будівництві). І помітила ця світла голова цікаву закономірність: при вантаженні цегли на заводі певний відсоток зразу списується як вже битий; при транспортуванні ще „зникає певна кількість; при розвантаженні вже сам Бог велів бити цеглу; і через це з кожного авта мусить (це закон, норма!) пропасти від семи до 12 відсотків цегли!

— Чому так?— спитаєте ви. — Бо закон, начальство ввели таку „нормировку".

І от перед тим, як авто нарешті прибуває на будову, відразу на заводі з вантажу списують 12 відсотків цегли, якої вже нема! Вона не існує! Але ось ця світла голова пройнята світлою ідеєю, помітила, що з тих 12 відсотків псується тільки 3-4 відсотка. Еврика! Зменшуються кошти будови, заощаджуються матеріял і час. Мій прораб переробляє кошторис будівництва. Дає робітникам преміяльні за економію матеріялів.

Але в повітрі запахло паленим! Добре налогоджений механізм безгосподарности затріщав по швах, тому відразу вислано розвідку на небезпечний участок. Начальник будови кваліфікував такі нововведення „порушенням технічних норм будівництва", замах на проґресивну соціялістичну технологію і умови праці! І як догму висловив фразу-істину, що її подаю тут без зміни: — Не можна заощаджувати те, чого взагалі не існує!. І ось світлому начальству довелося спішно знімати п'ятьох робітників високої кваліфікації з їхніх посад і примусити їх бити кільканадцять тисяч цеглин — оту рештку (залишок - 12 відсотків), щоб їх і насправді не існувало. Треба було цим п'ятьом ще й платити гроші за таку роботу, а „новатора-прораба за намагання економити ледве до в'язниці не запроторили...

І от, уявіть собі, згідно з попозицією Макара Дуди, нема такого будівництва, нема таких начальників, нема держконтролю (державної контролі), нема „битих" відсотків, — кожний сам собі будує хату. А куди ж подіти в такому разі начальника цього будівництва, і іншого будівництва, далі і начальника будівництва світлого майбутнього — комунізму?

Ви розумієте, пане Дудо, що ви пропонуєте? На що натякаєте? Ви можете на свій захист, звичайно закинути мені, що я звузив проблему до розглядання тільки однієї галузі. Але...

Прошу інший приклад.

Мале село, бідна господарка. Велика заборгованість у держави. Виконувало це село сяк-так плян для держави, здаючи різні сільськогосподарські продукти. Найкраще тут ґрунти родили картоплю й кукурудзу. Ось цим і розраховувалося село-колгосп з державою. Але раптом впало на голову якомусь найголовнішому начальникові, оте пресловуте ньютонівське яблуко і осінило! Він зробив революцію у сільському господарстві (він був певний того): „Всі колгоспи і радгоспи мусять здавати державі всі види сільськогосподарської продукції, не зважаючи на райони їх розташування! Тоді, мовляв, наступить „ізобіліє", рясне обилля плодів, так довго і даремно в СССР очікуване. (Люди навіть прислів'я зложили про те нововведення: „Пережили голод і обилля переживем").

І покотилося це гасло по усіх-усюдах, і до нашого колгоспу-села бідного докотилося наказом: крім картоплі й кукурудзи мусить село дати державі хліба, якого там від роду-віку не вирощувано.

Проте наказ начальство треба виконувати, а то... Тож взяв на себе голова цього колгоспу, „посланець партії", відмінний випускник Вищої Партії Школи - добровільні зобов'язання. Так заведено, зобов'язання треба брати, бо...

І ось кращі земельні площі були віддані під зернові. Але вони як і очікували, візьми та й не вроди. Тоді, завзятий голова колгоспу, бере

(Продовження на ст. 8)

Роман С. Голіят

КРОВОЖАДНА ІСТОРІЯ КҐБ

„KGB: Inside the World's Largest Intelligence Network", by Brian Freemantle, 192 pages, illustrated, hard cover, $ 14.95, New York, 1982.

I.

Браєн Фріментл, працюючи в понад 30-ти державах, включно з СССР, ЗСА й В'єтнамом, як британський журналіст і довголітній закордонний кореспондент для лондонського „Дейлі Експрес" і як редактор „Дейлі Мейл", зібрав багато джерельного матеріялу про КҐБ — найбільшої і найбільш проникливої сітки, яка, будь-коли досі існувала, і яка має контролю над життям і долею громадян СССР — від колиски аж до гробу.

Поза межами СССР працюють десятки тисяч аґентів КҐБ і на їхню працю КҐБ видало в 1980 році три більйони долярів. Там читаємо, що КҐБ не є еквівалентне американському Сі-Ай-Ей або англійському М-15.

Щоб познайомити читача з діями КҐБ, автор наводить випадок з політичним діячем і працівником Бі-Бі-Сі Ґеорґієм Марковим, якого невідомий осібняк проколов парасолею. М. Марков знав багато про зловживання комуністичної верхівки в Болгарії і про це переповідав на хвилях етеру. Коли привезли Маркова до шпиталю, там стверджено, що Маркова затруєно, і він вкоротці помер.

Кровожадна історія КҐБ розпочалася у 1917 році, коли то Фелікс Едмунтовіч Дзержинський, колишній польський дворянин невиліковно хворий на туберкульозу, який володів польською, російською, англійською і жидівською мовами, не зважаючи на своє аристократичне походження, був большевицьким терористом. За це царська Охрана арештувала його і засудила на 12 років тюрми, а по приході до влади комуністів, він очолив ЧеКа (Чрезвычайная Комиссия). За короткий час ЧеКа вславилася таким терором і кровопролиттям, що в 1922 році перемінено ЧеКа на ҐПУ (Государственное Политическое Управление), дальше під керівництвом Дзержинського. В 1923 році перемінено ҐПУ на ОҐПУ (Обьединенное Государственное Политическое Управление) під кермою Дзержинського.

Коли в 1924 році помер Ленін — Дзержинський став по стороні Сталіна, який переміг свого противника Троцького, й став кровожадним диктатором СССР.

Під час новорічних святкувань у 1918 році в Кремлі в товаристві Леніна й інших революціонерів, Дзержинський, підпивши, заплакав, і сказав про себе правду: „Я розлив так багато крови, що я не маю права більше жити". (ст. 33). Автор стверджує, що це вперше в житті цей совєтський службовець органів безпеки промовив правду.

Дзержинський помер 1926 року, залишаючи за собою, 5,5-мільйона трупів людей, які згинули під час терору ЧеКа, ҐПУ і ОҐПУ й голоду.

На місце Дзержинського прийшов його колишній заступник, також поляк, Вячеслав Рудольфович Менжинський. Коли в 1934 році Сталін заплянував втягнути СССР до Ліґи Націй, а на перешкоді стояла кровожадна репутація ОҐПУ, про яку Захід знав, тоді наступила, як автор стверджує „косметичне переназвання" ОҐПУ на НКВД (Народный Комиссариат Внутренних Дел).

(Продовження буде)

Богдан Цимбалістий

КУДОЮ ДАЛІ?

(Що Централя може й чого не може робити)

I.

Останні два роки виявили, в якій мірі був і є вплив УККА на життя українських громад та організацій у ЗСА. Хоча значна частина наших громадян не визнає теперішнього УККА за своє представництво й свій провід, життя у наших громадах та організаціях пливе старим руслом і нескаламучено. Поодинокі організації, без уваги на те, чи вони беруть участь у теперішньому УККА, чи ні, продовжують свою менш чи більш успішну роботу. Все це без „допомоги" з боку УККА і без його „координації". Бо ця „допомога" виявлялася хіба у формі офіційних деклярацій, апелів, резолюцій і т. п. Як життя виявляє, наші громади та організації якось без них обходяться.

До речі, найбільші досягнення української громади в ЗСА, чи це буде створення наукового центру при Гарварді, чи виховна робота в організаціях молоді, створення Українського Музею, допомога увиданні Енциклопедії Українознавства в двох мовах і подібне-осягнено без ініціятиви, без керівництва, без координації і без директив від УККА. Ось нещодавно президент Реґен проголосив 9-те листопада Днем Відзначення Української Гельсінкської Групи. Це велике досягнення українців. Американський Президент, тобто Уряд ЗСА трактують Україну окремо від усіх народів Совєтського Союзу й морально підтримують змагання українців за свої національні права. Ця проклямація може мати й практичний вплив на долю арештованих членів Української Гельсінкської Групи. Цей осяг здобув не УККА, а поодинокі організації, що збирали підписи, писали до Білого Дому, до сенаторів і конґресменів. Президент Реґен не питався опінії УККА про цю справу, хоч проф. Добрянського, як активного республіканця він напевно знає, або чув про нього.

Нічого неґативного в тому нема, що окремі організації добиваються самі успіхів без інтервенції УККА. Коли я про них згадав, то тільки на те, щоб визначити межі діяльности УККА чи будь-якої іншої Централі. За те помилковими вважаю претенсії УККА чи іншої Централі керувати, координувати, унапрямлювати діяльність усієї великої української громади в ЗСА.

За понад 40 років свого існування УККА не став видимим проводом українсько-американської громади, вплив якого був би помітний та шанований на усіх щаблях та в усіх клітинах нашого зорганізованого життя. Він теж не виконав і не виконує тих важливих завдань, які він необачно на себе прийняв, не маючи до того ані сил ані матеріяльних ресурсів.

Існують певні об'єктивні причини, чому так сталося. Перш усього в самому керівництві цієї Централі, здається мені, співіснували дві концепції про ролю й завдання УККА. Президент УККА, проф. Л. Добрянський вважав, що він і з ним УККА мають репрезентувати американських українців, бути речником їх інтересів та інтересів усього українського народу перед американськими урядовими і неурядовими чинниками. Екзекутива УККА знову ж вважала, що УККА має також координувати, керувати, „унапрямлювати" усе життя української громади, як теж апробувати, цензурувати чи навіть засуджувати погляди поодиноких осіб чи груп.

Згідно зі своїм розумінням ролі УККА, проф. Добрянський старався жити здалека та ізольовано від української громади. Така байдужість президента УККА була розчаруванням для української громади, яка бажала бачити в ньому свого лідера. Незацікавленість проф. Добрянського важко виправдати. Функція репрезентанта ніяк не суперечить тому, щоб зберігати живий і особистий контакт з тими, кого репрезентує. Чейже Президент великої американської держави, хоч який тягар відповідальности несе за зовнішню та внутрішню політику держави, все ж таки має час відвідувати різні стейти, виступати на різних з'їздах, давати пресові конференції тощо. Проф. Добрянський не відвідував українських громад, не виголошував промов, не влаштовував пресових конференцій. Можна сумніватися, чи він читав українську пресу, щоб знати, що думає, чим живе українська громада. Він не брав участи — хоч би власним прикладом — у наших великих збіркових кампаніях, якими жертвенна частина української громади творила і творить великі і тривалі діла.

Очевидно за свої 10-12 тисяч річної платні президента УККА у Вашінґтоні робив, мабуть, що міг і як вмів. Він виступав багато разів зі своїми свідченнями в Конґресі, доповідав на різних з'їздах, репрезентував українців на різних прийняттях та зустрічах. Не було виключно його виною, що УККА не здобув собі досить авторитету в демократичному і республіканському урядах (що стало очевидним, коли Державний департамент повідомляв УНСоюз про звільнення Мороза, а не УККА, або коли президент Реґен видав проклямацію для відзначення Української Гельсінкської Групи, не питаючи опінії УККА), що УККА на протязі десятиліть не зумів зорганізувати свого Інформаційного Бюра у Вашінґтоні і розбудувати своє „лаббі" (таке бюро отворено щойно кілька років тому). Професор Добрянський, може й проти волі, давався вибирати на президента УККА, бо не було його ким заступити.

Знову ж Екзекутива УККА старалася виконувати свої завдання внутрі української громади. Як було згадано напочатку, вона виконувала ці завдання дуже незадовільно. Не можна скидати вини на брак ефективности в діяльності УККА на теперішнє опанування його одною політичною групою. Його діяльність не була успішною і перед XIII Конґресом, коли всі були об'єднані в цій Централі. Нагадаймо, скільки було нарікань на тодішній УККА й у висліді — щораз менше людей платило свій національний податок.

На нашу думку, причиною тих нарікань і розчарування роботою УККА була недоцільна централізація завдань у рамках УККА, що стало підставою для мало реальних сподівань та вимог щодо роботи Централі. Як було згадано, УККА було створено для репрезентації українських інтересів перед американською владою. Він мав бути речником американських українців і українського народу доки він поневолений. Однак у дальшому розвитку почато підкреслювати, що завдання УККА є також координувати діяльність усіх наших організацій. Від УККА очікується, що він має належно інформувати світ про становище в Україні й буде спростовувати всякі перекручування та фальшиві інформації про нашу історію, зокрема про наші національно-визвольні змагання.

(Продовження буде)

СОЮЗОВЦІ! ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ 90-РІЧЧЯ НАЙСТАРШОГО УКРАЇНСЬКОГО ЩОДЕННИКА В ВІЛЬНОМУ СВІТІ „СВОБОДА", 50-РІЧЧЯ АНГЛОМОВНОГО „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА" І 30-РІЧЧЯ ДИТЯЧОГО ЖУРНАЛУ „ВЕСЕЛКА" ВЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА ПРИДБАТИ ЦЬОГО РОКУ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА 10,000,000 ДОЛЯРІВ. ВІДЗНАЧАЮЧИ ТІ СВІТЛІ ЮВІЛЕЇ, КЛИЧЕМО ВАС ДОПОМОЖІТЬ, ЩОБ ЦЯ МЕТА БУЛА ЗДІЙСНЕНА. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ ЗАХОДАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ Й НАШОГО НАРОДУ.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 1. СІЧЕНЬ 1983

Степан Гавриш

ЩО ПРИНІС МИНУЛИЙ КОНВЕНЦІЙНИЙ РІК ДЛЯ УНС

Роман Конотопський

мгр Іван Гаврилюк

Марія Гаравус

Леон Гардінг

Іван Данилюк

мгр Богдан Ясінський

Адам Ціздин

Іван Малко

Петро Тарнавський

Василь Пастушок

Христина Фуґа-Ґербері

мгр Володимир Яців

Володимир Гетьманський

Анна Ремік

Тимко Бутрей

Йосиф Чабан

Фотографії не прислала Маргарета Гентош

Коли згадую минулий конвенційний рік, то не тому, щоб аналізувати перебіг 30- ої Конвенції або вичисляти обраних нею 26-ох членів Головного Уряду. Про Головний Уряд вже була згадка в моїй статті п. н. „Зміна варти в Головному Уряді".

Тим разом присвячую ту статтю окружним комітетам, відділовим секретарям -союзовцям, яким належиться не лише подяка і признання за працю для УНСоюзу в невідрадних обставинах, але, мабуть, треба і „шапку зняти" — вклонитися і тоді дякувати їм. Так сотні секретарів-союзовців собі на це заслужили. Це не є таємницею, що українська громада в Америці є розколихана, як „корабель на бурхливому океані". Батьки народу при кожній нагоді деклямують „ми за згодою в громаді", але тої згоди не було і громадський небосклін дальше захмарений. До того, як в Америці так і Канаді, невідрадні економічні обставини, безробіття у всіх більших містах досягло 10-14 відсотків. Не можна й поминути того що в багатьох місцевостях злочинці в „білий день" нападають на наших людей грабують їх, побивають. У Філядельфії на протязі шести місяців три рази побили і ограбували одного секретаря. І от у таких обставинах сотні союзових секретарів-союзовців організували членів, сповняли свою місіонерську працю.

Роблячи на швидку руку підсумки з минулорічної кампанії за дальшу розбудову Українського Народного Союзу, то, як вже було сказано в інших повідомленнях, рік конвенційний був добрим. А добрим тому, що придбано 2,483 нових членів, забезпечених на 6,000 000 долярів.

Я є свідомий того, що придбання 2,483 членів не покриє наших втрат за минулий рік, спричинених виплатою дозрілих грамот, померлих членів, суспендованих членів. Також зараховуємо до втрат передчасне згрошевлення грамот, а при теперішніх економічних обставинах і це буває. Щоб в Союзі можна було покрити річні втрати, то треба річно організовувати щонайменше 3,000 нових членів і тоді не буде втрат, не буде нарікань. Аналізу підсумків руху членів за минулий рік з усіми даними подасть в загальному звіті Рекордовий Відділ, який є під керівництвом головного секретаря Володимира Сохана.

Ця стаття, як вже було сказано, присвячена підсумкам організаційної праці в минулому році і тому в першу чергу будуть згадані окружні комітети, які виконали свої квоти на 100 і більше відсотків. Для інформації слід згадати, що УНСоюз об'єднує 30 окружних комітетів, з того 26 в Америці й 4 в Канаді. Всі округи мають призначені Організаційним Відділом відповідні квоти нових членів. Округи, які виконають свої квоти на 100 і більше відсотків, одержуть грошові бонуси і інші нагороди. Також і ті округи що виконають квоти на 75 і більше відсотків, є управлені до грошових бонусів.

В конвенційному році шість округ виконали свої квоти на 100 і більше відсотків. Коли брати під увагу найкраще відсоткове виконання квоти, то округи Баффало, Н.И., і Вунсакету, Р.Ай., заняли перше місце. Обидві округи виконали свої квоти на 132 видсотки Головою Округи Баффало є союзовий і громадський діяч Роман Конотопський. Округа повинна була придбати 50 членів, а придбала 66 членів. Заслуга належиться секретареві 360-го Відділу мґрові Іванові Гаврилюкові, який придбав 41 члена, і секретарці 127-го Відділу Марії Гаравус, яка придбала 16 членів.

Округа Вунсакет зі своїм головою Леоном Гардінґом, який є заслуженим і відданим союзовцем, доказала, що й найменші округи вміють працювати. Квота виносила 25 членів, а придбано 33 члени. З того Л. Гардінґ, який є рівночасно і секретарем 206 Відділу, придбав 19 членів, а секретар 93-го Відділу Іван Данилюк придбав 11 членів.

Друга нагорода була схвалена для Округи, якої відділи організують найбільше число нових членів. Та нагорода припала філядельфійській Окрузі, яка в звітному році придбала 426 нових членів, з того в грудні 101 членів. Також признання для Округи і за те, що всі відділи, приналежні до неї, мали придбаних членів в минулому році. Головою тієї Округи є відомий союзовий громадський і спортовий діяч Петро Тарнавський. А коли говорити про поміч в виконанні квоти, то на першому місці є новообраний головний радний і голова 231-го Відділу Василь Пастушок, який придбав 48 нових членів. Відтак молода секретарка 269-го Відділу в Фініксвіллі, Па., Христина Фуґа-Ґербері придбала 35 нових членів, а секретар 32-го Відділу мгр Володимир Яців придбав 31-го члена.

Третя нагорода була призначена для округи, що є другою у виконанні відсотково призначеної квоти. Знову дві округи виконали свої квоти на 112 відсотків а саме, Балтимор, Мд., і Бостон, Масс. Квота Округи Балтимору виносила 50 членів, а придбано 56; Округа Бостону мала придбати 35 членів, а зорганізовано 39 членів. До того в Окрузі Бостону всі відділи придбали членів і за це також одержуть спеціяльну почесну плякету. Головою Округи Балтимор є заслужений громадський і союзовий діяч мґр Богдан Ясінський, а членів найбільше для Округи здобули секретар 55-го Відділу Адам Ціздин, який придбав 16 членів, і секретар 320-го Відділу Іавн Малко — 13 членів. Округу Бостон очолює заслужений союзовий, громадський і політичний діяч Володимир Гетьманський, а у виконанні квоти багато допомогла довголітня секретарка 238-го Відділу Анна Ремік, яка придбала 17 членів.

До округ, які виконали свої квоти на 100 і більше відсотків, належить також та округа, де тому 89 років наші піонери поклали ґранітні підвалини під УНС, а саме, Округа Твердого Вугілля — Шамокін. Округу ту очолює довголітній союзовий діяч Тимко Бутрей і та Округа вже від років виконує квоту понад 100 відсотків. Квота виносила 100 членів, а придбано 108 членів. Та Округа має таких відданих секретарів, які рікрічно приєднують 20 і більше нових членів, а саме, секретар 242-го Відділу в Фреквіллі, Йосиф Чабан, який придбав 36 членів, і секретарка 305-го Відділу в Делано, Марґарета Гентош, яка придбала 20 членів.

В звітовому році було десять округ, які виконали свої квоти, як вже було сказано, на 75 і більше відсотків. Про ті визначні округи буде згадка в наступній „Трибуні" УНСоюзу.

Переходячи до Округ, які виконали свої квоти на 75 і більше відсотків, то таких було десять, а з того вісім в Америці і дві в Канаді. Були і несподіванки, деякі голови окружних комітетів скаржилися, що квоти зависокі і буде добре, якщо вони дійдуть до 50 відсотків виконання квоти, але дійсність показала щось інше. Останні дні грудня можна зарахувати до „чуда" в деяких округах, а головно в Джерзі Ситі, Нюарку, Дітройті і Ніяґарі. Коли я згадую Округу Джерзі Ситі, то аж „гріх", що через непридбання ще шістьох членів вона не виконала квоти на 100 відсотків. Річна квота цієї Округи виносила 115 членів, а придбала 109 членів. Все ж таки ця Округа заслужила на одержання почесної плякети за те, що всі десять відділів придбали нових членів у звітовому році.

Коли взяти під увагу відсоткове виконання квот згаданих 10 округ, то, як вже згадано, перше місце зайняла Округа Джерзі Ситі, головою якої є Володимир Білик. Квота виконана на 94,5 відсотка. У виконанні квоти найбільша заслуга секретарки 25-го Відділу Квітки Стецюк, яка придбала 36 членів. Округа Вілкес Беррі виконала свою квоту на 90 відсотків, а головою її є мґр Роман Дяків.

Округа Ніяґара, головою якої є д-р Богдан Долішний, виконала квоту на 88,3 відсотка. Найбільше членів у тій Окрузі здобув секретар 427-го Відділу Петро Дяків, а саме — 17-ть. Округа Нюарк, головою якої є Юліян Баранюк, несподівано виконала свою квоту на 87,5 відсотка. У виконанні квоти є поважні заслуги новообраного головного контролера д-ра Нестора Олесницького, який придбав 22 члени. Також 22 члени придбала секретарка 37-го Відділу Ольга Осередчук.

Великою несподіванкою у тій Окрузі було і те, що новообраний головний радний Андрій Кейбіда придбав в грудні 14 нових членів до 322-го Відділу, в якому він виконує обов'язки секретаря.

Маленька Округа в Пенсильванії, Скрентон, завдяки секретареві 123-го Відділу Іванові Голикові, виконала квоту на 81,4 відсотка. Головою Округи є проф. Микола Мартинюк. Успіхи Округи Дітройту таки треба назвати „чудом". Головою Округи є союзовий чемпіон Роман Татарський, який є і секретарем 94-го Відділу, що придбав 64 члени в звітовому році. Округа виконала квоту на 81,4 відсотка. В виконанні квоти допомогли мґр Володимир Літинський секретар 341-го Відділу, який придбав 25 членів, д-р Атанас Слюсарчук, секретар 174-го Відділу, що придбав 16 членів.

Секретарка 292-го Відділу Стела Федик, придбала 13 членів, секретар 146-го Відділу Григорій Кор'як, придбав 12 членів, і секретар 183-го Відділу Петро Залуга придбав 10 членів. Та Округа в грудні придбала 53 нові члени. Округа Лігай Веллі, головою якої є радна і секретарка 47-го Відділу Анна Гарас, виконала квоту на 77 відсотків. Заслуга у виконанні квоти належиться, в першу чергу, Анні Гарас, яка придбала 21 члена, і Катерині Гутцайлюк, секретарці 147-го Відділу, яка придбала 13 членів.

Округа Монтреаль в Канаді виконала квоту на 76,2 відсотка. Головою Округи є головна радна і секретарка 465-го Відділу Текля Мороз, яка придбала 12 членів. А секретарка 434-го Відділу Олександра Дольницька придбала 21 члена. У виконанні квоти допомогла також секретарка 473-го Відділу Віра Баніт, яка придбала 12 нових членів.

Округа Рочестер, головою якої є головний радний і секретар 316-го Відділу Володимир Гавриляк, виконала квоту на 76 відсотків. В тому найбільша заслуга таки голови Округи, який придбав аж 38 членів. По 12 членів придбали секретар 217-го Відділу Теодор Кубарич і секретар 367-го Відділу Василь Попович.

Округа західньої Пенсильванії Піттсбурґ також виконала свою квоту на 75 відсотків. Округу ту очолює головний радний і секретар 161-го Відділу Андрій Джула, який придбав для Союзу 31 члена. У виконанні квоти ще допомогли секретарі — Петро Когут, який придбав до 56-го Відділу 15 членів, Дмитро Головатий, придбав до 53-го Відділу 14 членів, і Стефан Іваницький, який придбав до 276-го Відділу 13 членів.

Згадуючи про Округи та виконання квот, слід згадати і те, що при Союзі є відділи, які не належать до жадної округи, бо вони є розкинені у різних місцевостях віддалених стейтів. Таких Відділів при Союзі є 22 і, на диво, вони виконали свою квоту на понад 100 відсотків. Заслуга в цьому припадає 368-му Відділу в Маямі, Фльорида, секретарем якого є Андрій Маринюк, що за короткий час свого урядування збагатив Союз на 38 членів.

ГОЛОВИ ОКРУГ, ЯКІ ВИКОНАЛИ КВОТИ НА 75 І БІЛЬШЕ ВІДСОТКІВ

Володимир Білик

Роман Дяків

Анна Гарас

Текля Мороз

Володимир Гавриляк

Андрій Джула

Фотографій не прислали: Богдан Долішний, Юліян Баранюк, Роман Татарський, Микола Мартинюк

ТРИ НАЙУСПІШНІШІ СЕКРЕТАРКИ-ОРГАНІЗАТОРКИ КОНВЕНЦІЙНОГО РОКУ

Квітка Стецюк

Дарія Цапар

З року в рік Екзекутивний Комітет УНСоюзу схвалює різні нагороди для союзових секретарів за організаційні успіхи. Також признаються нагороди членам союзових клюбів, як, наприклад, „Клюбу Заслужених Союзовців", „Клюбу Будівних УНСоюзу", а тепер ще додано „Клюб Відданих Союзовців". За організаційні успіхи одержують спеціяльні нагороди також окружні комітети, тому було б несовісно не пам'ятати за наше гарне жіноцтво — союзових секретарок, які з посвятою працюють для розбудови Союзу.

До того жінки в Головному Уряді УНСоюзу займають поважні пости і тому треба їх шанувати. Маємо заступницю головного предсідника Ґльорію Пашен, маємо головного касира Уляну Дячук, маємо три головні радні — Галину Олек, Анну Гарас і Теклю Мороз. Також маємо жіноцтво і поміж почесними членами Головного Уряду УНС, а саме: Марію Чучман, Ґеновефу Жеребняк, д-р Анну Чопик і Марію Душник, яка була довголітньою заступницею

Христина Фуґа-Ґербері

головного предсідника. А коли говорити про те, що УНСоюз об'єднує 445 відділів і тим самим має стільки ж секретарів, то більш ніж сотня відділів є в руках секретарок-жінок.

Що торкається спеціяльних нагород, Екзекутивний Комітет УНСоюзу, затверджуючи плян праці Організаційного Відділу на 1982 рік, що був Конвенційним, схвалив три нагороди для жінок — секретарок. Першу

(Закінчення на стор. 4)

Три найуспішніші...

(Продовження зі стор. 3)

нагороду одержить секретарка, яка в календарному році забезпечила нових членів на найвищу суму забезпечення В нагороду вона одержить один том Енциклопедії Українознавства і почесну плякету. Другу нагороду одержить секретарка, яка, друга з черги, забезпечила своїх нових членів на другу найбільшу суму забезпечення. У нагороду вона одержить англомовну Історію України і почесну плякету. Третю нагороду одержить секретарка, яка здобула найбільше число нових членів у календарному році,—книгу, яку видало Видавництво „Свобода", „Лука Мишуга", а зредаґував ред. Антін Драган.

Організаційний Відділ, провівши аналізу організаційний здобутків всіх відділових секретарок, які придбали членів в 1982 році, з приємністю представляє союзовій громаді найбільш успішні три „Союзові зірки". Перше місце зайняла секретарка 25-го Відділу „Свобода" в Джерзі Сиmі, Квітка Стецюк. Вона, як довголітня союзова чемпіонка, продала забезпечення на найвищу суму, а до того придбала найбільше число нових членів. Не можна поминути і того, що Квітка Стецюк є єдиною жінкою-секретаркою, яка рівно 20 років належить до „Клюбу Заслужених Союзовців". Тому і не дивно, що вона—чемпіонка конвенційного року.

Друга нагорода припала секретарці 347-го Відділу Товариства „Запорозька Січ" в Миллвиллі, Н.Дж., Дарії Цапар, яка була другою з черги, що придбала нових членів, забезпечених на найбільшу суму.

Вона також є членом „Клюбу Заслужених Союзовців" і як секретарка придбала для Союзу вже поважне число нових членів.

Третьою „зіркою" є секретарка 269-го Відділу „Криниця" в Фениквиллі, Па., Христина Фуґа-Ґербері, яка, мабуть, є і наймолодшою секретаркою поміж жіноцтвом. Вона заслужено одержує нагороду за придбаних нових членів і також є членом „Клюбу Заслужених Союзовців".

Нагороди разом із почесними плякетами будуть вручені „союзовим зіркам" під час Річних зборів окружних комітетів, до яких належать їхні відділи.

ПЕРЕМОЖЦІ ГРУДНЕВОЇ КАМПАНІЇ УНСОЮЗУ У ТОЧКОВІЙ СИСТЕМІ

Від І-го жовтня 1982 року була проголошена осіння кампанія УНСоюзу, завданням якої було придбати до 31-го грудня 1,000 нових членів.

Щоб та кампанія була більш успішною й привабливою, Екзекутивний Комітет УНСоюзу схвалив спеціяльну акцію „точкової системи". Про згадану акцію були вчасно повідомлені спеціяльним обіжником всі союзові секретарі та інші відділові урядовці.

В першому місяці „точкової акції" було лише шість відділових секретарів, які включилися в ту спеціяльну кампанію, а в листопаді було вже вісім союзовців, які придбали поважне число нових членів і стали учасниками згаданої акції. Але коли прийшов грудень, місяць, який кожного року є найбільш „урожайним", то аж двадцять п'ять союзовців з різних місцевостей Америки і Канади включилися у згадану акцію і придбали для Батька Союзу поважне число нових членів, про що згадуємо в іншому місці.

Згадуючи проголошення кампанії в жовтні та вислані обіжники до секретарів, слід згадати, що там було сказано про те, що будуть вшановані союзовці, які включаться в згадану кампанію. По-перше, всі одержать спеціяльний грошовий бонус, а відтак їхні прізвища разом із фотографіями (якщо такі Канцелярія Союзу одержить) будуть поміщені на сторінках „Свободи" у Союзовій Трибуні.

Сьогодні приємно представити союзовій громаді тих 25 заслужених союзових ентузіястів, а при тому висловити їм сердечну подяку за те, що не жаліли ні труду, ні часу і збагатили УНСоюз на 225 нових членів, забезпечених на поважні суми. Ще більша подяка належиться їм за працю для Союзу тому, що виконували її в грудні, місяці „передсвяточної гарячки закупів", а вони знайшли час на організування членів. Тим всі вони засвідчили пошану та відданість своїй установі—УНСоюзові, а саме: Остап Зенюк—секретар 15-го Відділу в Вашінґтоні, Квітка Стецюк—секретарка 25-го Відділу в Джерзі Сити, Анна Гарас—головна радна, голова Округи Лігай Веллі і секретарка 47-го Відділу в Бетлегемі, Михайло Ольшанський—голова Округи Чикаґо і секретар 51-го Відділу, Юлія Демчук—секретарка 76-го Відділу в Нюарку, Роман Татарський—голова Округи і секретар 94-го Відділу в Дітройті, Володимир Бойд-Борискевич—член Управи і конвенційний делеґат 94-го Відділу в Дітройті, Гльорія Пашен—заступниця головного предсідника і секретарка 125-го Відділу в в Чикаґо, Григорій Корб'як—секертар 146-го Відділу в Дітройті, д-р Атанас Слюсарчук—секретар 174-го Відділу в Дітройті, Лев Ґардінґ—голова Округи і секретар 206-го Відділу в Вунсакеті, інж. Богдан Одежинський—секретар 216-го Відділу в Філядельфії, Христина Фуґа- Ґербері—секретарка 269-го Відділу в Фініквіллі, Па., Андрій Кейбіда—головний радний і секретар 322-го Відділу в Нюарку, Марія Лисогір—член Управи 325-го Відділу в Брукліні, Н.Й., Богдан Ковч—секретар 328-го Відділу в Клівленді, мґр Володимир Літинський—секретар 341-го Відділу в Віндзорі, Канада, мґр Іван Гаврилюк—секретар 360-го Відділу в Баффало, Йосиф Гаврилюк— заступник секретаря 360-го Відділу в Баффало, Андрій Маринюк—секр. 368-го Відділу в Маямі, Фльорида, Вас. Семків—секретар 379-го Відділу в Чикаґо, мґр Орест Городиський—голова 423-го Відділу в Чикаґо, Лев Вовк-секретар 444-го Відділу в Саскатуні, Канада, Евстахія Мілянич—секретарка 450-го Відділу в Ню Йорку, і Ольга Калинович—секретарка 459-го Відділу в Нюарку.

Анна Гарас

Квітка Стецюк

Юлія Демчук

Гльорія Пашен

Григорій Корб'як

д-р Атанас Слюсарчук

Лев Ґардінґ

Христина Фуґа

Андрій Кейбіда

Марія Лисогір

мґр Богдан Літинський

Михайло Ольшанський

Володимир Бойд-Борискевич

мґр Іван Гаврилюк

Василь Семків

Лев Вовк

Знімків не прислали: Остап Зинюк (15), Роман Татарський (94), Богдан Одежинський (216), Богдан Ковч (328), Йосиф Гаврилюк (360), Андрій Маринюк (368), Орест Городиський (423), Евстахія Мілянич (450), Ольга Калинович (459)

СОЮЗОВА ГРОМАДА МІЛЛВІЛЛУ ВІДЗНАЧИЛА 70- РІЧЧЯ 347- ГО ВІДДІЛУ

На фото стоять (справа):Сергій Козачук, Теодор Сущик, д-р Іван Флис, Дарія Цапар і Степан Гавриш.

Міллвілл, Н.Дж. (с.г.) — У неділю, 28-го листопада 1982 року, тут у залі Українського Народного Дому відбувся бенкет з мистецькою програмою, яким відзначено 70-річчя 347-го Відділу УНСоюзу, патроном якого є Т-во „Запорозька Січ".

Бенкет, який попередив коктейл, відкрив голова Відділу Теодор Сущик. Він привітав присутніх гостей, коротко з'ясував суть імпрези, а відтак представив тостмайстра Сергія Козачука. Подякувавши за довір'я і привітавши гостей, С.Козачук запросив настоятеля УПЦеркви свв. Петра і Павла в Міллвіллі о. протоієрея Юрія Красевича, до переведення молитви та благословення страв. При тому також вшановано кількахвилинною мовчанкою померлих членів.

Використовуючи перерви в часі обіду, С.Козачук представив гостей, які сиділи біля головного стола, а саме о. протопресвітера Віталія Коваленка з дружиною, о. протоієрея Ю.Красевича з дружиною, головного предсідника УНС д-ра Івана Флиса з дружиною, головного організатора УНС Степана Гавриша, голову Філядельфійської Округи Петра Тарнавського, голову 347-го Відділу Т.Сущика з дружиною, секретарку того Відділу Дарію Цапар і почесного голову Відділу Стефана Чопика. Він також представив гостей з відділів Філядельфійської Округи, а саме: касира Окружного Комітету Івана Данківського, секретаря 173-го Відділу в Вілмінґтоні, Дел. Петра Щербу з дружиною Іриною, яка є касиром Відділу, секретря 245-го Відділу в Трентоні, Н.Дж., Михайла Мартиненка, який прибув в товаристві членів Управи Відділу Петра Булата і Івана Бойчука, голову 237-го Відділу в Честері, Па., Петра Бродича і секретаря того Відділу Михайла Крику, секретаря 352-го Відділу також з Честеру Ярослава Щербака, секретаря 83-го Відділу з Філядельфії Андрія Кушніра з дружиною і голову 378-го Відділу в Вудбайні, Н.Дж. Дмитра Лепкого та секретарку того Відділу Катерину Панчишіне.

Головним промовцем під час того вдалого бенкету, в якому взяло участь понад 120 осіб, був головний предсідник УНСоюзу д-р І.Флис, який в першу чергу висловив щиру подяку Управі Відділу за це, що запросили його з дружиною Марією до участи в бенкеті і бути головним промовцем. Відтак він привітав від Екзекутивного Комітету гостей, а між ними і союзового піонера Стефана Чопика. Відтак, базуючися на прикладах, він у своїй змістовній промові вказав на важливу ролю, яку сповнив УНСоюз на протязі 88-ох років у всіх прошарках суспільно-громадського, церковного і політичного життя.

Тому що в програмі свята було відзначення заслужених членів 347-го Відділу, то до вручення почесних плякет був запрошений С. Гавриш, який коротко інформував про те, за які заслуги нагороджується членів Відділу. Відтак в асисті головного предсідника вручено почесну плякету для С. Чопика, як найстаршого члена Відділу, якому скінчилося в січні 1982 року 95 років трудолюбивого життя, з того понад 50 років на різних постах в Управі Відділу. Така сама почесна плякета була признана для Филипа Чалова, якому скінчилося 85 років життя. Він, однак, два тижні раніше помер. Плякету передано синові Рудольфові Чалову, який прибув з сестрою Лин на це свято. Довголітнім секретарем Відділу був славний союзовець покійний Григорій Тимцій. У його пам'ять за заслуги для УН Союзу почесну грамоту передано його дружині Марії. За віддану працю, а головно організаційні успіхи, почесну плякету передав д-р І.Флис секретарці Відділу Д.Цапар. Останнім, який був відзначений з усіми почестями, це Теодор Сущик, якому призначено цю почесну плякету за його віддану і невтомну працю на пості голови Відділу на протязі довгих років.

Опісля секретарка Відділу Д.Цапар відчитала протокол з 9-го грудня 1912 року з перших основуючих нарад. Милою несподіванкою для гостей був приїзд Капелі Бандуристів „Бурлаки" з Вілмінґтону, Дел., під мистецьким керівництвом Сергія Ковальчука. Бандуристи проспівали 6 пісень і за кожну були нагороджені оваційними оплесками і тому мусіли співати і наддаток . В мистецькій частині був виступ солістки-скрипачки молодої учительки Анни Мостової.

Бенкет закінчено піснею „Боже Великий", як також і „Господи, благослови Америку".

Вже була згадка, що бенкет був вдалий, але не можна того поминути, щоб не згадати осіб, які багато часу віддали, щоб вшанувати роковини заложення Відділу. Святочний комітет очолював голова Т.Сущик, а членами були Д.Цапар, Катерина Ґордон, Доця Найда, Валентина Мерандіно, С.Козачук і д-р Іван Куйдич, який був душею свята.

Також слід згадати і це, що зібрати на бенкет понад 120 осіб у малій приморській місцевості є доказом, що УНСоюз є в пошані серед громадян тої околиці. А доказом служить також грамота надана Відділові з нагоди ювілею стейтовим сенатором Джеймсом Гирлі. Місцева англомовна преса писала про цей ювілей двократно.

Вшанування 70-річчя 347-го Відділу у малій місцевості повинно бути заохотою і для інших союзових відділів відзначити свої ювілеї.

ОСІННЯ КАМПАНІЯ УНС ЗАКІНЧИЛАСЯ НАДЗВИЧАЙНИМ УСПІХОМ

В ЖОВТНІ, ЛИСТОПАДІ І ГРУДНІ ПРИДБАНО 1,049 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА 1,300,000 ДОЛЯРІВ

У жовтні 1982 року Екзекутивний Комітет УНСоюзу схвалив проголосити осінню кампанію і встановити її мету — придбати в останніх трьох місяцях року 1,000 нових членів.

Маючи придбаних за перших дев'ять місяців року лише 1,434 членів, а до того слід врахувати, що в травні відбулася 30 Конвенція і тоді по традиції делеґати в більшості везуть „дари" — аплікації нових членів. Це переважно роблять ті, які є кандидатами на будь-який пост головного Уряду, а коли їх не виберуть, то тоді чотири роки „страйкують". Тому в таких обставинах придбати за три місяці 1,000 членів було дещо „зарисковано", тим більше, знаючи скрутні економічні обставини обидвох країн, як Америки, так і Канади. Були і песимісти, які не вірили в виконання наміченої мети. Але члени Екзекутивного Комітету, знаючи віддану і послідовну працю для УНСоюзу більшости секретарів і відділових урядовців, всеціло вірили, що при добрій волі можна буде придбати запляновану 1,000 членів і не завелися.

Хоч жовтень і листопад не принесли сподіваних успіхів. У жовтні придбано 210 членів, а в листопаді 247, і тим самим на грудень залишилося до придбання 543 членів. По традиції місяці грудні для Союзу завжди були багатими на нові члени, і тому були сподівання одержати коло 400 аплікацій від відділових урядовців. Одначе, дійсність показала, що віддані союзові діячі не шкодують ні часу, ні труду для розбудови української Заморської Твердині.

„П'ять перед дванадцятою", 31-го грудня, головний секретар УНСоюзу і керівник Рекордового Відділу Володимир Сохан, підраховуючи всі одержані в грудні аплікації, повідомив, що придбано 592 нових членів. А секретарка Організаційного Відділу Марія Савчак, підрахувавши суми забезпечення, повідомила, що нові члени купили забезпечення на 1,300,000 долярів. Це був найкращий новорічний подарунок для Батька Союзу від відданих союзівців - виконання наміченої мети, придбання понад 1,000 членів.

Марію Лисогір відзначено за організаційні успіхи УНСоюзу

Екзекутивний Комітет УНСоюзу, затверджуючи плян праці Організаційного Відділу на 1982 рік, схвалив різні спеціяльні нагороди для відділових секретарів і секретарок, а при тому пам'ятав про жінок, які не виконують секретарських обов'язків, але час від часу організують членів.

Марія Лисогір

В згаданій ухвалі є сказано, щоб признати одну спеціяльну нагороду—почесну плякету для жінки—організаторки, яка в календарному році забезпечить здобутих нею членів на найвищу суму життєвого забезпечення. По остаточних підрахунках Організаційним Відділом стверджено, що Марія Лисогір стала ще одною „союзовою зіркою". Вона хоч не є секретаркою, придбала в минулому році вісім нових членів, які записала до трьох відділів. Сума забезпечення нових членів була імпозантна, а саме 66, 000 долярів. Так високі суми забезпечення продають лише професійні організатори.

Марія Лисогір є відома в українській громаді, як довголітня солістка Нюйоркської міської опери. Як солістка вона часто виступала з нагоди різних імпрез чи історичних дат на сценах Америки й Канади. Також вона є заслуженою діячкою в Союзі Українок Америки. До того союзова громада знає Марію Лисогір, як дружину довголітнього головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора.

Ґратулюємо Марії Лисогір за успіхи і закликаємо до наслідування її іншими нашими союзянками.

ДЖАН СВАН, ГОЛОВА соціяльного забезпечення заповів скору ухвалу Конгресом рекомендацій президентської Комісії соціяльного забезпечення. В інтерв'ю в програмі „Ґуд Морнінґ Америка", він також заявив, що рекомендації, подані згаданою комісією, „ґарантують, що пенсіонери не є в обличчі загрози зменшення їхніх пенсій і що тим самим фінансова суцільність системи соціяльного забезпечення буде збережена".

До
ВШ Членів УНС - Передплатників „Свободи"

Грудень, 1982

Вельмишановні Члени - Передплатники!

Делеґати 30-ої Конвенції УНСоюзу схвалили підвищити ціну передплати „Свободи" для членів УНСоюзу із $7.80 на $15.00 річно, беручи під увагу значно збільшені видатки Видавництва на поштові оплати, газетний папір та інші кошти.

Схвалена 30-ою Конвенцією підвишка передплати входить в силу від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности квартальних, піврічних чи річних вкладок. Значить, Ваші вкладки, які включають передплату „Свободи", платні від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности на квартальних, піврічних чи річних ставках після 1-го січня 1983 року, будуть збільшені на $7.20 у річному відношенні; $3.60 піврічно, $1.80 квартально та 60 центів місячно.

Така сама підвишка передплати "Свободи" зобов'язує і всіх тих членів УНС, які платять цю передплату окремо від своїх вкладок, висилаючи їх прямо до адміністрації „Свободи".

Нові ціни передплати для членів:
$15.00 річно, $7.50 піврічно, $3.75 квартально, $1.25 місячно.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1982 РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
22 Джеоржатіс Юстин
29 Копко Дана Хр., Рональд Р.
47 Лендґрін Натан
56 Ковач Моніка М.
57 Блюто Христина М.
59 Добош Катерина М.; Насімок Уляна
64 Вард Єсика
83 Зікул Карен
88 Нердаль Андрій; Рійдій Бранді
120 Ді Карія Марко
146 Шарон Микола А.
148 Мрозінська Дана А., Чарлс
155 Лавренс Анна Е.; Поляк Давн, Йосиф
164 Лапинська Синтія
170 Туринський Христина М.
214 Матіяш Михайло Р. IV.
220 Пратт Дуґляс
231 Кізюк Ліза, Стефан
242 Гофман Єсіка
247 Маріна Джейм, Гейтер; Морісон Марта
271 Алеґріто Андрій; Клокі Кейлі
275 Кот Стефанія А.
276 Клавін Емі; Новіковський Адріяна; Ткоць Дженіфер
292 Бойко Алан Р.
316 Білик Григорій
318 Паник Ашлій Е.
342 Варянка Андрій
347 Шубак Марія, Тарас; Клем Віра, Джеймс
360 Коритко Елизавета; Шевчук Наталка
368 Трач Наталка
403 Кулаковський Матвій
407 Кукаш Анна Н., Михайло Т., Ольга М.
422 Семброт Давид І.
427 Сьолковський Іванка М., Михайло І.; Дяков Андрій
438 Гіль Апріл Л.
445 Галма Алісон; Рудяк Юрій
448 Ді Марко Томій

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
8 Палій Марія
16 Скот Ґейл
20 Качан Марко А.
37 Мець Мартин
42 Безпалько Карен
65 Слободян Роман
109 Моріс Меланя
127 Щерба Мирослава, Богдан
147 Джелетканич Леся
161 Томпсон Марія
182 Шмідт Сандра
219 Матіяш Марія А.
221 Міллер Василь Е.
240 Мозіль Ірена
277 Колтгарт Леся; Кибало Андрій
292 Кінес Григорій
295 Ґайда Юліянна; Марія
336 Ґоцик Джеймс
355 Святин Данило, Михайло
368 Головінський Віра
373 Маґац Лавра
472 Лесейко Ірена
479 Головчак Олександра
490 Петрів Іван
506 Кудла Ірина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
14 Чировський Тамара

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
352 Ферея Наталка Л.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
83 Макола Дарія, Стефан; Зімак Марія
146 Дідур Роберт
204 Маєвський Олександер, Зоряна
289 Дяченко Роман; Шостак Джансон, Матвій, Михайло
340 Вачей Джефрей, Рут
360 Ді Ване Фірлій Тімош мол.
458 Пасічник Ґарій
489 Савюк Доріс

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
445 Чировський Тамара
451 Ґаврилець Джансон, Юлія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
78 Хістаков Іван

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
16 Скот Ґейл
85 Панко Павло
109 Моріс Меланія
127 Драпо Лариса; Щерба Мирослава, Богдан
147 Ґелешканич Леся
161 Томпсон Марія; Паліхат Данило, Ніколя, Давид
182 Шмідт Сандра
219 Матіяш Марія
221 Мілер Василь
277 Колтгарт Леся; Кибало Андрій; Ґейда Марія, Юлія
336 Ґоцик Джеймс
368 Головінський Віра
373 Маґац Лавра
411 Хомацька Сузанна
418 Підлисний Орест, Ігор
472 Лесейко Ірена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Пигаро Діяна
15 Ставничий Тамара
116 Кортяк Марта
153 Савчин Тарас
155 Рилик Андрій, Софія, Тарас, Гелена
156 Закорчений Данило Д.; Галажер Бонні
206 Гутґей Францес
226 Марковський Ада
233 Геман Марко
238 Бойко Володимир
240 Бойко Христина
270 Білоус Іван
281 Волошин Іван
292 Денесюк Ольга
293 Когулка Осип
316 Поліщук Володимир, Орест; Фокс Чарлес; Джейна Марія; Росоловська Черил М.
317 Куртяник Богдан
321 Підгайний Іван мол.
323 Феден Василь
339 Яренівський Анна, Іван мол.
347 Найда Володимир мол.; Тисі Дебра
350 Чічіла Мирослава, Рооман Лідія, Стефан
383 Луць Роберт
408 Кукурудза Андрій М.
418 Цюрпіта Ольга
422 Заяць Андрій
427 Думас Іван; Мусат Михайло
432 Білак Роман; Кутчера Джамес
454 Бориско Джамес
461 Яцик Іван мол.
471 Бачинський Наталка Т.
472 Гаврилюк Андріяна
486 Візир Наталка

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
1 Нанківан Ральф
5 Кріль Христина, Йосиф
8 Палій Марія
20 Зедан Джанет М.
33 Сова Павло
37 Мець Мартин
42 Безпалько Карен
63 Джонсон Михайло
65 Слободян Романна
83 Миронюк Дарлен, Марлен
96 Іванонків Тарас, Іван, Роман
102 Зенчак Христина
120 Бараник Томас
127 Погаратний Мирон; Шлехт Надія
133 Панко Марко
153 Маґір Ніна
240 Мозіль Ірена
292 Кінес Григорій
379 Матушак Герольд
506 Кудла Ірина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАЕРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДЕ)

Відд.:
183 Леверт Дебора

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
386 Лисогір Михайло А.
488 Фосс Карол

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
1 Валейко Віра; Полиняк Юрій
9 Крові Ґлорія
19 Сандович Стів
22 Марінов Дебора
25 Кобзяр Ольга; Стойко Ірена; Свистун Богдана
32 Баняс Михайло; Бойлі Йосиф, Патриція; Сапіга Антоніна, Михайло
34 Стойко Стефан
35 Гавриш Василь
37 Огар Маріяна; Керничий Ігор
42 Поштар Міля
47 Рибчук Марія
48 Івасечко Анна
53 Ференц Анна; Смолин Григорій; Головатий Дмитро
55 Папіж Іван, Норма; Притула Марія, Петро; Розалевич Марія, Теодор
59 Насімок Ірена; Броцкерт Володимир, Мелітта; Сквара Іван
76 Балабан Ярослава
78 Христакоф Іван; Магальчик Конхіта, Михайло мол Патерсон Етель; Пекович Стелла І.
83 Кусин Іван; Шавалюк Михайло
88 Євчин Анастасія, Михайло; Денисенко Володимир
103 Скіра Марія
116 Литвин Валентина; Гайдучок Ніна
127 Гаравус Марія
128 Глова Гелена
130 Гнатишин Текля, Антоній
154 Яремко Анна
155 Романко Стів
156 Матищак Стефан
161 Прокопович Юлія
164 Сімчок Анна
169 Солтичак Павло
170 Чуйко Стефан; Туринський Богдан, Ірена
171 Биковський Стефан; Чопик Роман
173 Дзюбак Василь
174 Левицький Богдан 2; Блюй Роман; Гриньків Ольга
180 Якубиць Ольга
183 Данилюк Анна
192 Рапач Матев
194 Андрусишин Павло; Мадзій Адріян
204 Галуха Анна; Коковський Микола
206 Кун Марія
220 Рочі Ірена; Пратт Томас
224 Касараба Христина
230 Баган Марія
231 Ленокс Едвін; Ґіслір Ейлін; МкФадін Патрик; Пастушик Василь 2.
235 Бобир Анна
238 Вонс Юрій; Дорофі Віктор
239 Винницький Антін, Марія
240 Кікта Стефан; Шкурлій Іван
269 Фуга Марилен; Фуга Павлов 2; Боровський Віктор; Єлра Казиміра
270 Тарас Феля
271 Клокі Тимотій, Елізабета; Ліпинський Ірена, Марія, Микола
288 Саврук Іван
295 Ґошко Іван, Софія
305 Гентош Чарлс
307 Дідюк Іван д-р
316 Єйна Марія
321 Підгайний Іван мол.
339 Юринівський Іван
347 Вашлик Іван, Дороті; Редька Наталка, Юрій
349 Захарко Анна
350 Степанків Ярослав, Катерина
353 Собенко Карло М.; Галицький Юрій, Ірена
360 Лоза Уляна; Ломиш Мотря; Бурнас Кімберлі; Томків Богдан мол., Мотря
367 Малаховський Юрій, Галина
368 Максимович Тарас, Ольга, Анна; Венгловський Марія; Трач Ірена
371 Долінський Юрій
374 Хром'як Дмитро
375 Юрчак Михайло; Ошипко Гелена
379 Капустинська Надія
385 Войцяк Алиса; Чура Дороті
387 Коць Христина; Смук Андрій
395 Лісович Мирон; Яворська Рут
407 Голюк Іван, Ніна
409 Лучко Маргарита
414 Снігурович Патриція
422 Хоменко Андрій
424 Бурка Томас, Ірена
438 Гіль Вільсон мол.
469 Дяк Луїз
472 Ткачук Богдан
479 Баніт Віра
481 Козаняк Анна
484 Ґнап Надія, Григорій
502 Багнюк Василь

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
11 Букса Анна
14 Кормило Анна
20 Качан Андрій •, Лідія
22 Дузанський Володимир •
32 Бірд Роберт 2 •
34 Гарасимів Ярослава
39 Зачкевич Богданна; Ґодзяк Микола
42 Шраменко Ірена
113 Куземчак Бріян Е. •
114 Суровецький Микола •
121 Ендрус Мартин •
125 Енглер Ольга
127 Щерба Іван •
178 Німець Павло •
204 Антошків Андрій •; Кулицький Онелян
206 Ґульбаульт Надія
240 Маречко Ліляна
242 Маргам Юстина
270 Пенчук Анатолій •
277 Мацевко Теддій •
316 Харчук Іван •
355 Верміля Лідія
360 Антонишин Лідія
362 Кравчак Петро мол. •
371 Дребич Христина
374 Паленгерик Володимир •
387 Здирко Ірена
397 Скафіді Ольга
403 Сенко Петро •
423 Яримович Ореста
441 Деревецький Йозефіна
454 Борис Ярослав
455 Галичин Стефанія
468 Седжвик Фредерик •
479 Яремчук Михайло; Гречка Марія, Христина, Ярослав ст.
487 Мірза Марія
498 Мацевко Антін •; Куцин Микола •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
12 Ґулич Роксоляна
14 Чировський Іван М. •, Андрій
171 Курляк Алісіяі; Бойко Ольга
281 Чиж Дмитро
336 Глоговський Ігор •, Ада 2.
487 Гаврилів Микола

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
25 Шевчук Василь •
101 Ґурал Петро •
254 Ковальчук Стефан •
276 Ганчер Марія Б.
350 Хома Андрій •
360 Дзюба Емілія
402 Дудар Михайло •
453 Ковальчук Елена
472 Городиський Іван •
487 Новицький Святослав

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
5 Кухар Андрій •
20 Козак Іван
34 Скорацький Ольга
42 Стеців Богдан •; Каролінко Йосиф М. •
50 Гінчик Роза
85 Демко Михайло •
106 Шмілик Людвік •
113 Козимчак Карол, Марія, Франк мол. •, Франк ст. • Робертсон Василь •; Валкіншав Іван •
146 Ґула Ольга; Шпорлюк Роман
203 Лисняк Юлія
204 Маєвський Олександер 4 •, Христина; Чорний Корнель •
277 Ленінський Стефан •, Патриція
316 Макашів Антоній •; Валлінгтон Марібес
336 Настюк Розалія
340 Кальчук Надія, Клавдіо •; Василь, Васзай Олекса •; Віра
352 Михалевський Зенон
375 Пазуняк Юрій •
414 Ленінська Павліна, Мирослав •
421 Рушинко Веверлій
441 Мілкс Патрик •; Деревенська Лінда
469 Дяк Лоїз
489 Чорній Христина; Шевченко Микола •; Бал Сибія, Сильвія; Братвейті Альта, Карлос •
502 Качмарський Стефан •; Лемко Джерольд •; Старицький Ронні •
503 Шульський Іван •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
42 Саґаш Юлія
51 Кротець отець Іван •
70 Бойко Ольга
213 Чиж Дмитро
240 Глоговський Ада 2, Ігор •
277 Гаврилів Микола
320 Пісецька Олена
337 Попик Емілія
435 Курляк Алісіа
445 Чировський Андрій, Іван •
451 Федак Марко •, Катерина, Еміль •; Ґаврилець Василь •, Стефан •; Маєвська Зіна; Нечай Марія 2, Микола •; Остафійчук Марія
472 Жуковський Антоній, д-р 2 •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
11 Букса Анна
14 Кормило Анна
22 Дузанський Володимир •
32 Бірд Роберт Ст. 2
34 Костик Анна, Мирон •
39 Равлінко Леондарда, Василь, Стефанія; Зачкевич Богданна
42 Шраменкок Ірена
51 Дукупс Роберт •
53 Олійник Христина 2.
57 Вівчар Марія
59 Підлуський Ольга
83 Квочак Михайло •, Оксана
85 Панко Віолет М., Елеонор 2.
88 Ткачук Ірена
125 Інглір Ольга
126 Аміж Констанс
127 Драппо Лариса, Дуглас •; Щерба Іван
131 Бoднар Богдан •; Панчишин Люба, Марія, Юрко •
153 Пастушак Роман
174 Яримович Володимир; Кузьмин Росанна С. 2.
178 Німець Павло
191 Дудій Едвард •, Елеонор; Нансі; Воробій Варвара
206 Джульбавт Надя
240 Дідич Емілія
242 Гаркавей Анна
261 Нанашко Софія
270 Пенчук Анатолій •
271 Зорич Джо Анн
277 Мацевко Тедій
283 Кіналь Мирон
316 Харчук Іван
327 Зарицький Марія
371 Дребич Христина
387 Здирко Ірена
397 Скафіді Ольга
403 Сенко Петро •
409 Бабич Роберт •
411 Хомацький Євген •
416 Климців Богдан, Надія; Коцур Катерина
426 Макара Іван •
432 Хом'як Лариса, Андрій •, Мирослава
442 Фіцик Богдан
458 Пасічник Катерина
462 Бучок Тарас •
465 Білоган Галина
468 Седжвик Федерик •
471 Маслюкевич Євгенія
473 Струмінський Євген
474 Олексевич Тереза

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Дудар Йосафат •, Розалія
25 Боровик Софія
35 Якимів Марія
61 Лущак Михайло •
83 Боярчук Юрій •; Тійлекін Гелена
112 Крайник Іван •; Кулик Памеля
152 Бакум Ірена
155 Франкіль Марія (Рилик); Рилик Єва, Йосиф •
171 Вадяк Іван •
175 Питель Стефан •
204 Сикоряк Стефа; Жеребецька Марія 2.
238 Ранюк Григорій
293 Когулька Марія, Дженовіфа
316 Кольцьо Софія
325 Подгайський Микола •
339 Яренівська Надія, Ольга, Іван •
343 Вейсенд Катерина
347 Шав Каролин
350 Чернецький Емілія; Кода Сімон •
361 Яремчук Любов
370 Микоський Микола •, Марія
402 Ігнаш Роман •
414 Заграницький Ольга
430 Ткач Володимир •
432 Ковалишин Роберт •
441 Стахів Богдан •; Волошко Олександер
442 Карпюк Ігор •
455 Лозовий Іван, Людмила
461 Грох Мирон •
484 Сеглітер Єральдіна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
1 Нанківель Денис •; Рейнер Андрес
11 Волощук Гелена
19 Карпінський Юрій •, Ярослав •
33 Конрат Гелена
38 Філіпс Дороті
39 Пилипишин Уляна
40 Ґосс Карол
42 Макар Анна; Пелтишин Микола, Ольга
47 Петрик Ілля •
55 Чайковський Володимир •
65 Шиєрс Іванна
94 Брик Михайло •
96 Іванонків Катерина; Сорока Ольга
127 Панков Ольга; Погаратний Ірена, Микола
147 Мотрук Іванна
161 Гарасин Петро •; Стефанович Мілдред
171 Орлян Алісія
173 Марущак Михайло
175 Перон Луїз•
204 Антошків Андрій •; Книш Володимир; Кулицький Омелян; Новак Маріон
206 Гладик Андрій •
216 Масюк Ярослав
240 Маречко Ліліяна
242 Маргам Юстина
243 Гайдук Ґеральдіна
256 Балешта Гелена
266 Щерба Клементіна
292 Запокотний Луїза
316 Андрушин Василь; Поліщук Володимир, Параскевія
336 Зіско Василь •
337 Вільчинська Іванна, Марія, Тимотій •
345 Бездітко Микола
374 Паленгерик Володимир •
383 Луць Іван •, Роза
386 Цибак Шарльот
432 Буртник Марйорі; Орсуляк Неллі 2.
441 Деревецький Йозефіна
454 Борис Ярослав •
458 Олексик Іван •, Йосип •, Стефан •
498 Куцин Микола •; Мацевко Антін •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
183 Леверт Дебора

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
240 Шкурлій Іван

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
9 Лесик Іван •
21 Чубиняк Микола •
25 Семененко-Подпальна Марія
27 Олесницька Софія
36 Вінгінська Гафія
38 Фастик Михайло •
45 Сампара Андрій •
49 Сукман Марія
52 Намака Лука
53 Венгрин Іванна
56 Блис Анна
59 Андрейко Марта
64 Ретква Анастасія; Нечай Іван 2
65 Лефчик Іван 3 (три(
67 Зопко Марія
87 Котанська Маргарита; Максимик Метро •
91 Івушак Анна
96 Двуліт Іван 2 •
102 Савчин Стефан
119 Сокіл Марія
123 Стадницький Микола
127 Когут Анна
131 Косарчин Марія
155 Обчарна Анна
161 Прокопович Станлій 2. •
163 Ґринезко Анна
170 Слободюк Стефан
171 Марциновський Володимир, Биковський Едвард •
182 Баран Люба
184 Бурик Анна
204 Дудра Михайло; Фелісак Іванна
209 Вихованик Марія
216 Доманський Юрій
217 Пристай Роман; Задорецький Андрій; Мартинюк Анна
221 Стравняк Дмитро (Дан) 2 •
235 Круп'яник Іван
237 Трасій Марія
268 Колодій Роза
271 Корецький Михайло
286 Шимон Анна
292 Ониськів Теодора; Фаріон Гелена 2
302 Луцишин Катерина
306 Фронейсер Клер Г. •
336 Савчак Стефан
339 Скольський Марія
342 Кельман Іван
347 Халов Филип
348 Касневич Марія
357 Ярський Антоніна
361 Петришин Олекса
368 Петришин Катерина
372 Михальчук Олеса •
374 Барчин Григорій
379 Кишакевич Роман
385 Радієвський Дмитро; Гаврилюк Теодор
386 Лисогір Михайло А. •
406 Фаріон Гелена 2.
427 Сверлик Юлія
444 Владика, Роборецький Андрій •
445 Добрянська Луїза
448 Загородний Ілько •
466 Пиняз Текля
487 Мірза Марія

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
37 Керницкий Ігор
88 Денисенко Володимир
105 Лазор Іван (Аскольд)
107 Мадзій Ґеня, Марко
221 Карачевська Гелена
231 Ленокс Едвін; МкФадден Патрик
269 Решітник Орест; Боровський Віктор
271 Клокі Тимотій, Елисавета
345 Руфс Іван М., Тетяна
347 Вашлик Доротій, Іван; Редька Наталка
353 Собенко Карлос М.; Городинський Богдан, Ліліяна
360 Ломиш Мотря; Томків Мотря

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
346 Белінський Валеріян, Юрій •
479 Гречка Ярослав •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
16 Галій Іван
316 Івасин Василь
488 Безанюк Зенон •, Володимир, Марія

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
20 Когут Володимир •
94 Лаврін Микола •
114 Верденюк Емілія, Василь •, Джеймс •
121 Матвієць Володимир •; Квасовський Богдан •; Іванців Євген •
133 Ґісела Джанус •
163 Маслій Ольга
204 Маєвська Христина, Олександер
233 Кармихайло Маріянна
234 Федорів Василь •
240 Дідич Емілія
269 Малець Марія, Іван •, Юрій •; Демчур Іван •
340 Кальчук Клавдійо •
375 Погоріленко Семен •
416 Ладвіг Іван •; Климців Богдан •
422 Рей Олександер •
441 Мілкс Патрик •
479 Наконечний Юрій
496 Кордуба Марта; Клос Вікторія
502 Федиш Тарас •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
51 Кротець о. Іван •
371 Голій Іван
451 Нечай Микола •

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
47 Явний Іван •
49 Вовк Ольга
114 Кущинський Василина
133 Бурбелла Дмитро •
221 Самиця Анна
349 Маласький Еміль •
418 Волянюк Захарій •
440 Грабовський Михайло •
445 Янковська Марія

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 листопада 1982 р.)

Кляса 1-ша	243
Кляса 2-га	171

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E18	3,089
Кляса E20	3,706
Кляса E65	332
Кляса P20	5,741
Кляса P65	111
Кляса TR65	634
Разом	**1,427**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31 листопада 1982 р.)

Старий рід забезп.	21
Кляса 0	118
Кляса T	1,251
Кляса W	10,685
Кляса P20	11,056
Кляса E20	8,769
Кляса E65	2,607
Кляса P65	1,478
Кляса DP60	750
Кляса DP65	175
Кляса A.D.D.	6,771
Кляса T10	192
Кляса T5	43

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса P20	646
Кляса E20	397
Кляса P65	54
Кляса E65	34
Кляса E18	26
Разом	**45,073**

Наймолодші таланти

Ромчик Кіндрачук

Симфонічна оркестра в Аллентавні, Пенсильванія, в листопаді 1982 року перевела на цілий шкільний дистрикт, конкурс на стипендію для дітей, які навчаються гри на скрипці в Дейвида Медізона — концертмайстра емерита Філядельфійської філгармонії під дириґентурою Юджіна Орманді

Конкурс виграв дев'ятирічний Ромчик Кіндрачук, здобувши тим самим стипендію на лекції гри на скрипці у концертмайстра Д. Медізона.

Ромчик є відзначаючим учеником четвертої кляси Мюленберґ школи в Аллентавні, де є також редактором шкільної газетки. Водночас він є відзначаючим учеником „Рідної Школи" у Філядельфії, активним пластуном, який відбув уже три табори на „Вовчій тропі", як також є членом дружини копаного м'яча в УСО „Тризуб".

Ромчик із своїми батьками Яромиром і Александрою та молодшим братчиком Петрусем живуть у Аллентавні, Па.

До школи українознавства, на сходини Пласту, та на вправи копаного м'яча Ромчик доїжджає біля 60 миль з Аллентавну до Філядельфії.

Родина — батько, Ромчик і Петрусь — є членами УНСоюзу, Відділ 371-ий.

Св. Миколай у Денвері

Св. Миколай загостив до дітей світлички і „Рідної Школи" парафії у Денвері, Кольорадо, де парохом є отець крилошанин Павло Смаль.

Учителька Люба Лукасевич-Пиріг привітала зібраних батьків і гостей. Діти деклямували, була сценка зайчиків, а потім співали, вітаючи св. Миколая та радіючи подарунками. Радісні вигуки дітей, усміхненні обличчя батьків і дідусів створили чарівний настрій.

Св. Миколай мусів поспішати в дальшу дорогу, тому ще на прощання пригадав дітям, щоб вірно служили Богові у своїй Церкві, пам'ятати про дітей в Україні і не забувати рідної мови.

На закінчення свята отець крилошанин заохочував дітей і надалі бути вірними Богові і своїй Церкві і виконувати обов'язки української дитини.

Культ свята св. Миколая наш нарід плекав віками і не раз здається нам, що цій гарний звичай занепадає, так воно, однак, не є. Все ще знаходяться сини і дочки нашого народу, які дорожать скарбами нашої культури, її зберігають і передають своїм дітям.

Світличка і „Рідна Школа" у Денвері засновані тут чотири роки тому старанням молодшого покоління, яке скоро зорієнтувалось, що навчання в українській світличці і „Рідній Школі" є дуже виховним фактором на майбутнє. Її ведуть фахові сили—Л.Лукасевич-Пиріг і Ростя й Оленка Одежинські, всі три з Філядельфії. Вони справді присвячують дітям багато уваги, а наслідки —очевидні. Також щосуботи після годин навчання П.Д. Скапіч учить дітей українських народних танців.

Світличку частинно спонзорує 38-ий Відділ СУА, головою якого була довгі роки Дарія Яворівська, а тепер є Оксана Мошинська. Діти переважно є членами Українського Народного Союзу.

Було б дуже корисно, щоб такі світлички організувались по всіх місцях, де тільки б'ються українські серця: діти—це наше майбутнє.

З.О.П.

ЗАВВАГА:

Зіркою /•/ є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 жовтня 1982 р.)	**20,255**	**54,871**	**6,783**	**81,909**
Активні члени				
(Приріст у листопаді)				
Нові члени	58	167	22	247
Прийняті наново	31	65	3	99
Прийняті з перех. листами	1	10	5	16
Зміни кляс забезпечення	1	10	—	11
Прийняті з Деп. Молоді	—	1	—	1
Разом	**91**	**253**	**30**	**374**
(Убуток у листопаді)				
Суспендовані	15	51	30	96
Відійшли з перез. листами	3	25	3	31
Зміни кляс забезпечення	2	10	—	12
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	2	79	—	81
Вибрали гроші	25	72	—	97
Відійшли з випл. п. сум заб.	48	44	—	92
Виплатили вповні вкладки забезпечення	25	61	—	86
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	-	—	—	—
Вигасла важність забезп.	—	1	9	10
Разом	**121**	**343**	**42**	**506**
Члени, які випл. вкладки:	—	—	—	—
(Приріст у листопаді)				
Виплачене забезпечення	25	61	—	86
На безпл. продовж. забезп.	9	36	—	45
Разом	**34**	**97**	**—**	**131**
(Убуток у листопаді)				
Померли	2	20	—	22
Вибрали готівки	17	18	—	35
Повернені в актив	5	14	--	19
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**29**	**57**	**—**	**86**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем листопада 1982 р.	**20,230**	**54,821**	**6,771**	**81,822**

УВАГА

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за листопад 1982 р., як суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів які впродовж листопада 1982 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН

головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1982 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	139.29
2	64.20
5	1,603.02
6	479.17
7*	1,051.21
8	1,924.98
9	149.11
10	276.33
11	99.03
12	119.99
13	1,417.69
14	1,218.71
16	503.89
17	242.70
18	114.61
19	215.56
20*	1,060.23
21*	338.38
22*	1,883.46
23*	314.87
24	39.60
25	2,139.29
26	65.82
27	1,236.03
28	175.87
29	240.16
31	183.82
32	1,554.05
33	182.03
34	315.89
35*	294.89
36	150.66
37	730.15
38	518.54
39	1,202.30
41	11.67
42	2,002.50
44*	371.00
45*	517.53
46*	127.46
47	906.84
48	384.25
49	528.52
50*	397.14
51	559.29
52	97.49
53	690.01
54	245.09
55	593.82
56	494.71
57	796.88
58	51.22
59	1,219.72
64	266.10
65	593.18
67	376.27
69	19.77
70	1,448.96
73	16.74
74	52.96
75	339.63
76	575.40
78	659.10
79*	105.48
81	414.43
82	212.89
83	1,144.83
84	43.51
85*	297.78
86	461.44
87*	61.79
88	997.46
90	360.17
92	38.98
94	4,266.36
95*	45.03
96	1,019.57
98	103.79
99	120.28
100	52.96
102	534.06
103*	276.19
104	185.69
105	73.49
106*	1,876.01
107	232.73
108	19.38
109	99.97
112	500.49
113	349.95
114	1,665.02
115*	525.81
116	462.93
119	124.70
120	907.28
121*	743.71
122	103.14
123	635.91
124	100.31
125	877.63
126	55.85
127	1,606.23
128	532.33
129*	87.21
131*	583.26
132	61.04
133	423.98
135*	17.30
136*	114.15
137	328.39
138	92.43
139	371.42
140	250.79
141*	39.31
142	344.27
143	274.79
145	55.06
146*	895.60
147	982.81
148	46.60
150*	158.83
151	149.43
152	10.13
153	2,927.14
155*	1,484.35
156	642.75
161	1,342.53
162	50.66
163	1,148.37
164	481.38
165	337.51
167	92.16
168	320.20
169	387.59
170	1,811.12
172*	341.12
173	1,036.56
174	1,905.92
175	405.73
176*	385.65
177	258.16
178	95.16
179	165.27
180	417.58
182	621.14
183	655.65
184	506.31
190	31.77
191	1,492.60
192	383.50
193	29.45
194	1,048.80
195	4.80
196	1.86
200	886.75
202	9.45
203	74.45
204	4,270.45
205*	245.66
206	1,227.49
209	179.85
211	67.66
212*	149.25
213	455.91
214	591.63
215	16.21
217	1,528.42
218	137.91
219*	530.24
220	1,104.57
221	1,882.23
223	143.53
224	273.30
225	4.22
226	233.57
228	24.07
230	1,059.12
231	608.19
232*	1,252.92
234	490.13
235	235.28
236	295.05
237	795.35
238	834.68
239	118.09
240	4,260.46
241	85.95
242	2,571.30
243	308.50
244	5.28
245	1,122.85
247	176.10
248	87.40
253	233.39
254	618.16
256*	672.91
257*	1,067.79
258	47.29
259	310.88
260	30.35
261	351.07
263	157.35
264	126.52
265	169.35
266	1,790.28
267*	976.80
269	259.44
270	867.59
271*	790.30
274*	292.84
275	51.86
276	541.61
277	1,547.96
278	175.20
279	27.32
280	30.25
281	599.86
282	114.75
283	421.05
284	93.02
285	329.80
286	251.89
287*	574.53
288	197.03
289*	1,095.85
290	330.70
291	477.60
292	2,516.52
293	779.03
294	33.90
295	750.19
296	313.98
297*	110.29
299	28.91
301	528.22
303	172.15
304	541.95
305*	979.57
306	151.81
307	573.83
308	18.43
309	38.86
311*	63.86
312	48.53
313	34.94
316	2,036.91
317	418.88
318*	175.31
319*	452.14
320	866.51
321	498.68
322	92.27
323*	145.41
324	627.00
325	913.03
327	863.17
328	328.08
330	543.77
332	188.09
333	134.10
334	514.75
336	837.53
337	993.03
338	204.36
339	148.99
340*	266.48
341	241.60
342*	659.48
345	310.81
346	1,009.03
347	1,361.40
348	635.43
349	1,268.91
350	329.99
352	685.54
353	696.32
354	286.16
355	167.16
356	476.43
357	4.35
360*	894.67
361*	500.00
362*	657.87
363	38.45
364	476.93
367	964.48
368	419.58
369*	227.89
370	111.28
371	1,194.39
372	1,224.98
373	166.70
375	1,700.10
376*	8.72
377*	955.22
379	2,306.00
382	155.57
383	636.02
385	1,531.91
387	566.10
389	77.90
390*	108.01
394	141.26
395	479.73
400	118.72
401	776.03
403	73.82
406	328.42
407	1,463.19
408	509.19
409	219.09
411	116.32
412	74.61
413	55.71
414	1,287.11
416	32.19
417	98.43
418	328.61
419*	247.66
421	311.56
424	409.47
426	671.05
427*	1,270.76
428	14.52
430*	1,250.63
431	309.62
432*	2,283.45
433	118.99
434	1,163.52
435	278.97
437	697.70
438	109.79
439	1,228.73
440	811.53
441	1,532.43
442	280.06
443*	248.37
444	1,600.47
445	1,197.31
446	39.11
448	324.82
450	474.90
451	720.43
452	325.61
453	24.14
454	1,543.62
455	463.29
456	379.18
457	200.43
458	2,074.75
460	950.36
461	141.80
462	219.54
463	22.00
464	201.55
466	327.71
467	197.06
468	105.40
469	346.16
470	3.50
471	1,245.94
472	578.24
473*	1,188.61
474	279.04
475*	209.14
476	236.71
477	116.09
479*	229.20
480	144.77
481	368.86
484	1,496.73
486*	610.71
487	181.55
488	383.16
489*	300.96
490	203.44
491	121.95
496	176.71
497*	536.13
498	2,414.06
499	30.53
500	43.56
502*	662.88
503	226.67
505*	659.71
506	1,177.24

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 215,925.80

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	4.40
2	33.00
6	116.40
8	15.20
10	16.80
11	.45
13	39.00
14	32.00
16	37.20
17	31.85
20*	11.10
22*	216.90
25	48.75
27	27.25
29	11.00
32	9.20
35*	18.40
37	14.30
38	4.80
42	34.00
44*	2.20
45*	11.65
47	59.75
48	6.30
49	36.00
50*	2.45
51	61.95
53	9.20
55	8.30
58	14.00
59	12.80
70	24.40
75	11.65
76	19.70
78	36.70
79*	31.00
81	1.65
83	54.35
84	52.40
88	54.35
90	19.95
94	117.95
95*	6.70
96	11.05
102	2.95
104	6.55
105	25.00
106*	2.40
107	11.00
108	.85
114	12.20
115*	55.30
116	7.00
119	8.85
120	40.25
121*	29.95 (-)
122	15.20
123	9.20
124	1.70
125	25.00
127	13.50
129*	2.45
131*	9.90
133	19.35
138	3.30
139	1.90
140	9.20
142	4.40
143	9.20
146*	57.85
147	37.65
150*	9.20
153	34.35
155*	15.65
156	15.90
161	9.20
162	11.00
163	38.60
164	27.55
168	1.00
170	83.40
172*	24.70
173	54.75
174	146.55
180	33.00
182	11.50
183	46.60
184	9.20
191	10.30
194	51.20
200	9.20
204	38.05
205*	34.00
206	45.40
213	9.20
214	46.65
217	18.40
218	7.20
219*	39.30
220	22.85
221	79.75
226	18.30
230	2.55
231	27.25
233*	155.15
234	7.65
237	18.40
238	45.85
240	192.65
242	50.50
245	24.60
247	1.00
248	2.55
254	2.95
254	14.00
257*	34.10
261	17.55
266	33.70
267*	11.00
269	33.45
270	23.05
271*	17.75
277	103.00
278	23.55
282	.85
286	40.40
287*	119.45
289*	11.00
291	20.20
292	43.20
295	81.20
297*	14.00
301	13.15
303	9.60
304	32.15
305*	23.70
316	22.00
317	18.60
320	27.25
328	4.05
332	2.45
334	23.20
336	25.00
337	55.30
338	1.00
340*	3.90
341	23.70
345	56.90
346	80.80
347	28.10
348	7.25
349	21.30
350	17.00
352	94.70
353	30.70
360*	54.90
367	51.20
368	9.20
369	3.95
371	59.70
372	14.00
375	41.00
377*	9.20
383	9.20
385	63.80
387	23.40
401	43.20
404	51.20
406	11.00
407	71.75
408	9.60
411	3.20
414	16.80
416	43.85
418	2.90
419*	11.00
424	14.60
426	24.40
427*	66.60
428	4.80
430*	77.70
431	14.00
434	100.00
437	63.35
438	9.20
439	67.45
441	81.00
442	73.60
443*	21.10
444	76.95
445	106.90
448	9.20
450	2.45
451	9.20
456	42.30
460	43.60
461	21.80
462	20.30
464	17.30
468	27.80
471	46.60
472	48.65
473*	34.00
474	34.00
475	37.20
479	2.80(-)
484	15.90
486*	3.30
487	29.80
488	14.00
489*	7.15
490	9.20
491	31.00
496	9.60
497*	29.50
500	15.20
503	12.20
505*	11.00
506	9.20

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 6,541.30

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1982 РІК

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
9	Нарадко Карло	30.00
9	Нарадко Павло	30.00
27	Кузик Марія	30.00
27	Кузик Василь	30.00
29	Цирко Анна	30.00
29	Ґрозьо Юлія	30.00
29	Рачковський Франко	30.00
36	Рок Анна	30.00
37	Гнатюк Анна	30.00
55	Венаваж Джанетта	30.00
56	Редош Марія	30.00
96	Ондос Анна	100.00
99	Зінковський Наталка	30.00
106	Ляхович Стефанія	30.00
106	Мицяк Марія	30.00
107	Мицка Ольга	30.00
116	Фесенко Василь	30.00
116	Кутовий Яків	30.00
116	Стрижаковський Іван	30.00
127	Іваничко Михайло	30.00
127	Крушельницький Володимир	30.00
131	Кокодинський Теодозія	30.00
151	Чопик Параня	30.00
151	Строт Євген	30.00
158	Бумба Марія	30.00
158	Хамула Катерина	30.00
158	Іванців Йосиф	30.00
158	Іванина Павло	30.00
158	Лисенко Оксана	30.00
164	Коць Алфред	50.00
170	Попович Микола	30.00
194	Шук Марія	30.00
194	Щур Стефан	30.00
200	Кручовий Володимир	30.00
204	Рудик Ірина	30.00
204	Салик Стефан	30.00
233	Цикало Василь	30.00
247	Заячковська Єва	30.00
247	Заячковський Михайло	30.00
266	Камінський Іван	30.00
276	Тисячний Анна Л.	30.00
286	Балутянський Іван	30.00
286	Киців Марія	30.00
321	Іванюк Марія	30.00
353	Масляк Олександра	30.00
356	Ставничий Михайло	30.00
361	Ґной Параска	30.00
361	Яремчук Григорій	30.00
361	Турчан Ольга	30.00
364	Владика Єва	30.00
367	Гринів Танка	30.00
367	Фітцак Іван	30.00
368	Максимович Анна	30.00
375	Мінчак Йозефіна	30.00
379	Шевчик Стефан	100.00
382	Паскаваж Едвард	30.00
397	Риш Марія	30.00
430	Бакай Йосиф	30.00
430	Бакай Параскевія	30.00
430	Лонджельо Катерина	30.00

Разом 1,960.00

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ 1982 РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
9	Лесик Іван	1,000.00
21	Чубиняк Микола	1,000.00
27	Олесницька Софія	500.00
43	Сиваник Володимир	500.00
45	Сампара Андрій	1,000.00
53	Вергрин Іванна	1,000.00
64	Ничай Іван	1,000.00
64	Ничай Іван	1,000.00
64	Ретква Анастасія	500.00
65	Лефчик Іван	500.00
65	Лефчик Іван	500.00
65	Лефчик Іван	2,000.00
87	Котанський Маргарита	1,000.00
87	Максимик Митро	1,000.00
91	Евишак Анна	1,000.00
112	Купчик Станлій	1,000.00
112	Купчик Станлій	1,000.00
114	Багрій Катерина	500.00
116	Шурук Меланія (Амелія)	500.00
116	Шурук Амелія (Меланія)	2,000.00
123	Стадницький Микола	500.00
125	Скоропад Горпина	500.00
127	Когут Анна	1,000.00
132	Луців Марія	500.00
146	Карп Теодор	1,000.00
155	Обшарна Анна	1,000.00
155	Вовк Дмитро	500.00
161	Прокопович Станлій	500.00
161	Прокопович Станлій	1,000.00
163	Наконечний Микола	1,500.00
165	Лаголя Соня	500.00
165	Лаголя Софія	500.00
171	Биковський Едвард 1,000.00	
171	Биковський Едвард	1,000.00
181	Крохмалюк Василь	2,000.00
182	Баран Люба	1,000.00
200	Стасюк Киприян	500.00
203	Сидор Михайло	500.00
204	Фелісяк Джуні	500.00
204	Гребеняк Станіслава	500.00
204	Гребеняк Станислава	1,000.00
207	Дацишин Петро	1,000.00
209	Вихованик Марія	1,000.00
217	Фалат Теодор	500.00
217	Фалат Теодор	500.00
217	Задорецький Андрій	500.00
221	Стравняк Дмитро	500.00
221	Стравняк Дан (Дмитро)	1,000.00
235	Круп'яник Іван	1,000.00
237	Трасій Марія I.	1,000.00
238	Романюк Василь	500.00
265	Колодій Роза	500.00
270	Вельтрі Ґлорія	1,000.00
274	Допушанська Анастасія	1,000.00
287	Кларко Роза М.	1,000.00
288	Чічецький Данило	500.00
292	Карпінка Михайлина	500.00
292	Карпінка Михайлина	500.00
301	Бобецький Франд	500.00
336	Савчак Стефан	1,000.00
339	Барій Клері	500.00
361	Петришин Олекса	500.00
361	Зелений Григорій	500.00
363	Луцишин Юрій	1,000.00
364	Джіба Марія	1,000.00
373	Парк Григорій	3,500.00
373	Парк Григорій	500.00
374	Барчин Григорій	1,000.00
378	Кузан Михайло	1,000.00
385	Радієвський Дмитро	500.00
399	Стромецька Юлія	500.00
422	Гордієнко Ґабрієль	500.00
430	Шевчук Дмитро	1,000.00
441	Петранюк Ефрозина	500.00
445	Добрянський Луїз	500.00
448	Дідич Роман	300.00
461	Зеленко Віктор	1,000.00

Разом 63,800.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

ПРИБУТКИ ЗА ЛИСТОПАД 1982 Р.

Членські вкладки	$222,467.10
Прибутки книгарні і друкарні	90,274.05
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$256,273.01
Реальності в Кергонксові, Н.Й.	27,718.33
Гіпотечних позичок	24,472.07
Членських позичок	3,351.27
Уділів	18.00
Банків	1,996.88
Позички для Корп. Дому УНС	100,000.00
Разом	**$413,829.56**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$11,702.47
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	2,904.05
Податків від заморгеджованих реальностей	1,912.00
Премії шпитального забезпечення працівників	645.98
Дивіденди	6,241.63
Стипендії	400.00
Коштів оголошеня	25.00
За дозрілі і вивінувальні грамоти	500.00
Коштів лікарські і бадання нових членів	40.00
Премії за групове забезпечення працівників	2.32
Винагорода відділових секретарів	173.90
Коштів обслуга машин	58.28
Коштів публікації „Свободи"	16,945.70
Разом	**$41,551.33**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$1,000.00
З продажі англ. Енц. Українознавства	840.00
Разом	**$1,840.00**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$1,842,935.47
Сплачено гіпотечних позичок	44,252.42
Сплачено членських позичок	10,143.20
Разом	**$1,897,331.09**
Разом загальний прибуток на Листопад 1982	**$2,667,293.13**

ВИДАТКИ ЗА ЛИСТОПАД 1982

Виплати членам:	
Грошові звороти	$41,664.47
За дозрілі вивінувальні грамоти	101,844.00
Посмертні допомоги	62,800.00
Відсотки від посмертних допомог	$1,058.57
Вкладки за дітей, родичі яких померли	73.25
Премії за реасикурацію	4,029.27
Повернені вкладки	115.96
Допомога з Фонду Братського	1,960.00
Виплати з Сирітського Фонду	66.35
Стипендії	1,000.00
Разом	**$214,611.87**
Видатки:	
Союзівки	$30,426.24
Книгарні і друкарні	91,684.18
„Свобода" за орган	55,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$2,156.98
Лікарські бадання нових членів	12.05
Винагорода обласних організаторів	1,500.00
Винагорода Відділових організаторів	585.00
Кошти подорожей обласних організаторів	1,602.17
Винагорода головного лікаря	375.00
Кошти обласних засідань	3,810.08
Разом $	**10,041.28**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$10,624.98
Платня працівниць	30,581.66
Премії за шпитальне забезпечення працівників	6,456.25
Пенсійна оплата працівників	101,589.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	17,805.71
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	435.43
Кан. корп. податки	223.61
Разом	**$167,716.64**
Загальні адміністративні видатки:	
Банкові оплати за опіку над бондами	$3,100.00
Загальні канцелярійні видатки	3,070.37
Оплати до асекураційних урядів	215.00
Кошти канадської канцелярії	172.99
Поштові оплати	1,320.00
Кошти друків і приборів	3,261.10
Обслуга машин	1,815.21
Кошти телефону	$4,136.90
Загальні кошти подорожей	3,534.62
Разом	**$20,626.10**
Різні видатки:	
Кошти Конвенції	$2,047.62
Спортова акція	200.00
Пожертви	1,975.74
Відсотки від закуплених бондів	2,893.41
Разом	**$7,116.77**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$1,770.179.50
Уділено гіпотечні позички	100,000.00
Уділено позички на підклад грамот	17,116.27
Капітальний ремонт на Союзівці	967.31
Разом	**$1,888,263.08**
Видатки за листопад 1982	**$2,485,486.16**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ

Готівка	$680,353.51
Бонди	33,497,539.37
Уділи	605,604.46
Гіпотечні позички	2,706,813.75
Позички на грамоти	780,335.87
Реальності	651,908.45
Друкарські і електронічні машини	231,243.94
Поз. для Корпорації Дому УНС	8,400,000.00
Авторське право	2,400.00
Разом	**$47,556,199.35**

СТАН ДОВЖНИЙ

Фонди:	
Забезпеченевий	46,676,959.09
Братські	183,241.88
Сирітський	286,318.06
Захисту	325,717.70
Наглої потреби	83,962.62
Разом	**$47,556,199.35**

УЛЯНА ДЯЧУК

головний касир

Чотири роки понтифікату Папи Івана Павла II і ПУКЦерква

На цю тему заходами Українського Патріярхального Товариства в Ню Йорку 19-го грудня 1982 року відбувся панель, в якому взяли участь Рома Гайда, д-р Зенон Ґіль, ред. Василь Качмар, Дарія Кузик і д-р Роман Осінчук з понад 150 учасниками.

На початку ведучий панелем Микола Галів підкреслив, що завданням панелістів є розглянути поодинокі питання у відношенні Папи Івана Павла II до нашої Помісної Церкви. Тому що панелісти не будуть давати загальної характеристики Папи тільки в контексті з пов'язаною темою, ведучий подав загальну сильветку Папи.

В жовтні 1982 року проминуло чотири роки, відколи кардинал Владислав Войтила був несподівано вибраний на Папу. Італійці прийняли цей вибір з резервою, щоб не сказати з розчаруванням. Українці прийняли його вибір з радістю, а поруч з тим із деякими надіями. Це нормально і природно, тим більше, що Папа має досить близькі родинні пов'язання з українцями. Треба ствердити, що Папа Іван Павло виявився зийнятковою, унікальною і багатокольоритною людиною на Престолі св. ап. Петра в Римі. Він поет, любитель слова, науковець, керується не тільки серцем, але й розумом, актор, мораліст, дипломат, провідник і голова Вселенської Католицької Церкви, а поруч цього, неперевершений польський патріот. Людина з незвичайно великою харизмою.

Він—один із найбільш активних і популярних папів. Якщо перерахувати самі візитації до різних країн і його щотижневі масові авдієнції на площі св. Петра у Римі, то була проведена подиву гідна велика праця. Але тут і там можна почути деякі завваження до праці і плянів Папи. Папа висловився проти участи священиків у политиці, проти того, щоб жінки роздавали Св. Причастя. На жаль, Папа Іван Павло II прийняв імена двох останніх папів, щоб підкреслити продовження їх напряму але вікна Ватикану, що відкрив Папа Іван XXIII і впустив свіжого повітря, Папа Іван Павло II закрив.

„Ню Йорк Таймс" писав, що один високопоставлений літній священик в Римі, у колах Папи сказав, що Папа Іван Павло II має великий вплив на Церкву й опінію світу: „Він здобув собі їх серця, але не їх розум". І справді Папа захопив ввесь світ своєю безпосередньою поставою, працею і відданістю. Без сумніву, і ми є в цьому полоні захоплення, що є оправданим, але часто говориться і повторюється що Папа багато добра зробив для нашої Церкви, не називаючи що? Завданням наших панелистів було ці питання у 15-хвилинних виступах проаналізувати і подати свою оцінку.

Василь Качмар проаналізував лист Папи Івана Павла у справі тисячоліття хрищення Руси-України. Панеліст підкреслив, що лист Папи був на початку його понтифікату і мав важливе історичне значення. В тому листі Папа виявив глибоке розуміння проблеми та напрям, яким піде Папа. Лист дав українцям великі надії. На становище Папи в справі тисячоліття хрищення Руси-України скоро відгукнулись російські кола по цей і той бік залізної заслони. В цій справі появились статті у французькій пресі.

В імені московського патріярха в Загорську зареаґував своїм листом Крутицький і Коломенський митрополит Ювіналій до Секретаріяту християнської єдности кардинала Віллєбранса. На цей лист відповів в імені Папи кард. Віллєбранс. В загальному відповідь була достойна, але в одному місці Віллєбранс пише: „...Папа бажав звернутися до однієї з Церков і її вірних, які в негодах історії аж до наших днів терпіли за свою вірність Римскому Престолові Вони готуються святкувати тисячоліття особливої важливости в їх історії і в історії вашій. В дійсності, Папа, навіть коли він цього не сказав у своєму листі, признає без вагання у вашій православній російській Церкві спадкоємця славної традиції св. Володимира і давньої київської Церкви, яка стала основою віри і тривалости вашого християнського народу" (цитата взята із статті Святослава Гординського, що появилась у „Свободі" за 17-го січня 1980 року). Відповідь Віллєбрнса слід розглядати як відступ від виразної позиції Папи, зробленої в його листі до Патріярха Йосифа. В. Качмар підкреслив, що листи появились у французькій мові і можливо переклади не є точні.

Дарія Кузик провела дбайливу аналізу листа московського патріярха Пімена до Папи Івана Павла II у справі „Торжественного засудження т.зв. львівського „собору" в 1946 році", що було зроблено нашими Владиками на останньому Синоді при кінці 1980 року, і відповідь на листа Папи Івана Павла II Піменові. При розгляді цих двох листів виявився дещо інший, відмінний напрям Ватикану, ніж той, що був виявлений на початку понтифікату Папи його листом до Патріярха Йосифа у справі святкування тисячоліття хрищення Руси-України.

На жаль, відповідь Папи московському патріярхові була для нас болюча й багатомовна. Папа ні більше, ні менше написав, що „засудження" нашими єпископами на Синоді, на якому цілий час був присутній папський представник у особі кардинала В.Рубіна, не є важ
і не має „офіційного характеру". Лист Папи в жадному випадку не можна розглядати, як вияв доброти. В листі є одне-єдине вставне речення, ніби у користь нашої Церкви, але воно не має логічного пов'язання з цілістю речення і листа. Дехто на нього покликається, і там, де є кома, ставить крапку.

Ось воно„Святіший Престол непохитно залишається на позиції, яку він завжди зберігав у відношенні прав українських католиків (в цьому місці багато ставить крапку, замість коми), а шкодує з приводу такого опублікування, яке мало місце ще перед тим, як я сам познайомився з цими документами". Отже вийшло, як ця „непохитна" позиція" Апостольського Престолу виглядає в дійсності. До речі, т. зв. львівський „собор" в 1946 року Папа Пій XII вже давно засудив, а наші владики на синоді тільки це поновно потвердили. Отже, що сказав Папа Іван Павло II?

Д-р Зиновій Ґіль проаналізував дві папські булли, себто для коадьютора Мирослава Любачівського і Митрополита Стефана Сулика. Відомо, що Владика Мирослав був вибраний на філядельфійського Митрополита Східньою Конґреґацією, але на коадьютора для Блаженнішого Патріярха Йосифа нашими владиками на Надзвичайному Синоді у березні 1980 року. Обидві буллибули образливі, а зокрема перша для коадьютора Мирослава. Звичайно адресат такої булли мав повне право її відіслати. Булла для коадьютора зводила Владику Мирослава до ролі інформатора, а не виконавця душпастирських завдань. В буллі було пряме доручення пильнувати, щоб не було жадного надужиття у надбаннях Патріярха Йосифа, що викликало у той час широку дискусію в пресі.

В другій буллі не було найменшого натяку про те, що о. Стефан Сулик був вибраний кандидатом у терні трьох на філядельфійського митрополита на Синоді українських єпископів, але підкреслено, що він є назначений якимось прелатом від публічних справ. Це тільки підкреслює трактування наших Синодів і нашої Церкви. Доповідач при цьому висунув низку інших цікавих історичного значення питань.

Д-р Роман Осінчук проаналізував права наших синодів у порівнянні з правами Національних Єпископських Конференцій Латинської Церкви. Правда він спочатку зупинився над питанням, звідки прийшло, як поставало і розвивалось християнство. Які воно мало форми у той час і сьогодні. Під кінець вказав, чим являються наші теперішні синоди, що відбуваються за дозволом Папи. Якщо взяти останній Синод, що відбувся при кінці 1980 року, з прийнятих ухвал на ньому єдине „Торжественне засудження т. зв. львівського „собору" з 1946 року" побачило денне світло, а всі інші залишилились під ключем Папи Дивно! Отже наші синоди не мають навіть таких прав, як Національні Єпископські Конференції, які на свої зібрання і затвердження програми не потребують дозволу Папи. Фактично відбуття наших синодів за дозволом Папи не є жадною ласкою, ані жадним досягненням для нашої Церкви.

Рома Гайда говорили про голосний лист префекта Священної Конґреґації для Східних Церков кардинала Владислава Рубіна. Вона назвала, що такий лист був написаний Рубіним і на нього відповів Патріярх Йосиф, але більше присвятила уваги фактові, що лист Рубіна не був призначений для публікації, що всі владики цього додержались, за вийнятком єпископа А.Горняка, який опублікував його у своєму офіціозі „Церковні Вісті" в Великій Британії. При цьому Р. Гайда навела всі поступування екзарха Горняка та його конфлікт з мирянами. В її аналізі лист В.Рубіна був марґінесовим, але найбільшим злом було те, що цього листа єпископ А.Горняк опублікував.

Ведучий панелем давав додаткові питання, крім цього, ставили питання учасники, на які панелісти давали відповіді. У підсумках М. Галів вказав, що порушені питання і їх аналіза дали незаперечні висновки, які, на жаль, ніяк не співпадали з твердженням, що Папа Іван Павло так багато зробив для нашої Церкви. Ми повинні мати це на увазі і не захоплюватись тим, що хтось до нас промовив і сказав кілька гарних слів та ще до цього по-українськи. Ми не просимо й не вимагаємо жадної ласки, але хочемо рівного і належного трактування нашої Церкви. Під час панелю був прочитаний лист до Папи Івана Павла II у справі листа кардинала В. Рубіна, який учасники підписали.

Ведучий панелем подякував панелістам за вкладену працю, а учасникам— за участь.

М.Г.

Журналіст О. Гайський помер

Св.п. О. Новицький — О. Гайський

Ніхто з тих, що його знали, не міг повірити, коли 20-го грудня 1982 року рознеслась вістка про його смерть. Сильний, здоровий, виспортований, повний невичерпної енергії, готовий кожночасно стати до змагань він несподівано дістав діягнозу лікаря, що в нього невиліковальна недуга левкемії.

„От і ще одна нагода змагань переді мною. Приймаю визов! Я мушу перемогти цю, для інших непереможну недугу!" - сказав, почувши це від лікаря. Всі поради лікарів терпеливо, акуратно виконував, ніколи не нарікав, постійно був певний, що видужає і всім про це говорив. Головно свою дружину Ірину й дітей впевняв, що він видужає.

Але, як це він вкінці сказав, - „нек Геркулєс контра плюрес", і мусів по спортовому прийняти програну: в годині третій над ранком у понеділок, 20-го грудня 1982 року, віддав Богові незламний бадьорий дух.

Осип Новицький, що був знаний у пресі під різними псевдонімами з різних причин, як, наприклад, О. Гайський, оНо, О-сип, був учнем станиславівської гімназії від 1921 року. То був час невгасимого жалю після втрати волі України. Професори, які у вільній українській державі виконували важливі завдання, старалися виховати в учнів незламний патріотичний дух, хоч це їм було заборонено. Недозволено було викладати історію й географію України, але вони використовували навіть такі, здавалося б, мертві предмети як грека й латина, щоб на пориваючих героїчних зразках грецьких і римських героїв виростити борців за славу й волю поневоленого українського народу. При кожній приятливій нагоді вчили, як треба любити свій нарід і свою Батьківщину й не жалувати трудів, ані навіть життя для великої цілі — вибороти Україні волю. „Як солодко й гарно є вмирати за батьківщину!" Ця латинська сентенція, гарно виписана й прикрашена рожами Михайлом Кокорудзом, висіла на стіні у клясі відділ „Б", до якої від першої до восьмої кляси належав Осип Новицький, спочатку як визначний, а згодом як один з найсильніших учнів у клясі, хоч уже не визначний. Все то через ту математику, якої сердечно не любив. „Достаточно" з математики вже у третій клясі завжди було на перешкоді, щоб Осип Новицький у звіті гімназії не був виписаний товстими буквами.

Та зате він, — хоч ніхто з його одноклясників не знав ще, чим він буде служити Україні, — знав, що він буде славним спортовцем і буде здобувати рекорди для своєї батьківщини, а головно буде славним воротарем копаного м'яча. Це знав уже від другої кляси.

Його кляса від першого року складалася з учнів, селянських дітей. Двох було священичих синів: Мирослав Король і Миндяк Роман, але вони виросли на селі, а тільки один був з міста Станиславова (тепер Івано-Франківське) Роман Кернякевич. Він умів вже в першій клясі грати копаного м'яча і вносив у клясу замилування й заохоту до того спорту. Коли не було правдивого м'яча, копали „шматянку". Дві шапки, чи дві книжки — і вже ворота, а на воротах Осип Новицький. Хлопці б'ють на ворота, бомбардують, а він кидається, не зважаючи, що клуби не раз кривавили, тільки щоб не впустити м'яча в ворота.

Він ходив до школи з підміського села Вовчинця, де він народився 10-го квітня 1910 р. й кожного дня його ноги відмірювали бодай вісім кілометрів, і це вже саме давало заправу молодому хлопцеві, що хотів бути славним спортовцем.

Коли він був уже в п'ятій клясі, він став ентузіястом українського спортового товариства, якого в Станиславові до тої пори не було. Постягали всіх змагунів українців з різних польських клюбів і створили українську спортову дружину копаного м'яча під назвою „Буй-Тур". Річ ясна, О. Новицький—на воротах. По короткому часі дружина була зреорганізована, і він їм видумав назву „Пролом".

І „Буй-Тур" і „Пролом" змагалися з „Україною" зі Львова й по матурі, яку Новицький здав у травні 1929 року, він був прийнятий до „України" на позицію вратаря. Так здійснилася його мрія. Рівночасно він став редактором спортового часопису „Змаг", і тут йому придалося його енциклопедичне знання про спорт у всіх ділянках і по всьому світі. Але з того в ті часи годі було прожити, й по двох роках Новицький вже знов у Станиславові в „Проломі", але не воротах він уже на зміну з молодшими змагунами О. Андріїшином і М. Гаврилівим. Всі три вони могли зовсім добре грати й на інших позиціях, не гірше, як на воротах.

В 1934 році Новицького ангажують до „Сяну" в Перемишлі на тренера. Новицький придержувався засади, що в грі копаного м'яча можна вживати й голови, але не лише для того, щоб відбити м'яч, чи спрямувати його до воріт противника, але й думати в часі гри, орієнтуватися, що в кожній хвилині належить зробити, як проломитися крізь оборонну лінію противника тощо. Вистоюючи в часі змагань на воротах, він бачив, які помилки роблять ті змагуни, які не вживають голови належно, й у нього зродилися різні теоретичні засади, яких він учив гравців „Сяну". В короткому часі він їх так підшколив, що вони стали здобувати найкращі осяги. Це дало Новицькому нову професію незрівняного вишкільника спортових дружин, якого розривали різні українські спортові товариства. Через те він у 1936 році вже знов у Станиславові, де вишколює „Пролом" і рівночасно „Бескид" у Надвірній, куди доїжджав на вправи.

Весь час він був одним із найкращих спортових журналістів-репортерів. Коли була заблисла зірка надії на волю Карпатської України, він там був одним з перших у ролі кореспондента „Нового часу", Колись історик-дослідник того багатонадійного часу нашої історії знайде цінні інформації з його знаменитих репортажів про драматичні події того бою за волю малої вітки українського народу, що пережила найдовший час неволі й успішно ставила спротив денаціоналізаційним намаганням завойовників.

У самому Хусті був він радіовим диктором, і в той час, як мадяри вже були на периферіях Хусту, він ще подавав останні звідомлення.

Щасливим збігом обставин вирвався він із пекла, що його створили в Хусті мадяри після розгромлення Карпатської Січі, й через Югославію дістався до Австрії, а звідтіль у 1939 році дістався до Станиславова, де щасливо перебув жахливі роки першої большевицької, а потім німецької окупації, завдяки своїй опінії спортовця вищої кляси.

Він був не тільки знаний з гри в копаного м'яча, але мав високі осяги в пінґ-понґу, і в тенісі, здобувши в 1933 році першенство у змаганнях у Станиславові, Перемишлі й навіть у Львові.

На еміграції в Австрії був у місті Зальцбурґ і там він був головним мотором спортового життя у таборах. Спортове Товариство „Україна" — це школеним спортова дружина, світлину якої можна побачити в „Українській Трибуні" з 12-го червня 1947 року з Новицьким як вишкільником. Він і пише зі Зальцбурґу про Україну, що виграла два матчі з австрійськими дружинами. Через труднощі в переході кордону „Україна" з Австрії не могла брати участи в дуже активній спортовій діяльности українських спортових товариств у Німеччині.

Коли він приїхав до Америки, побував короткий час в різних стейтах, але остаточно поселився настало в Клівленді, де купив собі хату. Тут він не перестав бути ентузіястом спорту й довший час вишколював спортову дружину „Львів", не занедбаючи й теніса. Весь час був активним членом УСЦАК.

Свідомий небезпеки брехливої московської пропаґанди та намагань Росії присвоїти собі історичні початки Руси-України, Осип Новицький був переконаний, що доведення науково обоснованої української історичної правди до свідомости політичних кіл західнього світу є для успіху наших визвольних змагань необхідне. Він вірив, що найкраще це можна осягнути під фірмою визнаного й респектованого науковим світом чолового американського університету, в якому виховується еліта американських політиків, а друковані видання якого є доступні для заінтересованих осіб справами східньої Европи в цілому світі.

Тому в останній декаді свого життя О. Новицький всеціло віддав серце й душу справам Українського Наукового Гарвардського Центру та у висліді цього вложив багато часу й праці для пропаґанди української в ньому науки, не забуваючи при цьому про потребу збірки необхідних фондів, на конто яких щедро жертвував зі своїх скромних заробітків за працю на пошті, де працював майже до кінця свого трудолюбивого життя як бюровий урядник.

З великим запалом ставився він до справи реґіонального товариства станиславівців. Весь час був у Центральному комітеті й редаґував 9 чисел „Голосу Станиславівщини", а крім того, написав у пресі багато статтей про реґіональний рух і працю Комітету Станиславівців. У першому томі „Альманаха Станиславівської Землі" є його десять статтей, з яких найцінніша про „Тіловиховання і спорт" у Станиславівщині, бо виповнена важливими й докладними даними, які він, як ніхто інший, зберіг у своїй феноменальній пам'яті.

Як член редакційної колеґії першого і другого тому Станиславівського Збірника О. Гайський був незвичайно солідним і працьовитим співробітником, що надавав розмаху в праці іншим своїм прикладом і жертвенністю. Він був визначним журналістом і вмів писати на всі теми, що хвилюють громаду, але як чесний спортовець умів по-джентелменськи трактувати свого противника. Не належав до ніякої партії. Був безсторонній і дивився на всі прояви життя, як суддя копаного м'яча на спортові змагання. Як судив, суд його був совісний і справедливий, без огляду на те, про що він писав. Цим він собі з'єднував прихильність свого довкілля, і всі його як не любили, то бодай поважали.

Тому на вістку про його смерть приїздили його друзі здалека, щоб взяти участь у похоронному обряді: панахидах, похороні й поминках.

Похорон відбувся у четвер, 23-го грудня, на цвинтарі свв. Петра й Павла в Пармі, близько пам'ятника воїнам УПА, що був посвячений 10 жовтня 1982. Похороном зайнявся його друг по спорті Ярема Попель, що перервав свої вакації на Фльориді і прилетів літаком, щоб гідно віддати честь своєму другові з „Буй-Тура" і „Пролому". Багато його друзів поділилися з жалібною громадою своїми споминами про Покійного, склавши щирі співчуття дружині і рідні Покійного.

Св.п. Осип Новицький гідно заслужив собі бути похованим близько пам'ятника воїнам УПА, бо він, хоч не вояк, але був там, де був бій за волю України в Хусті та служив батьківщині, чим міг найуспішніше, а як ставав до спортових змагань, то змагався за славу українського народу.

Хай вічна буде між нами слава й пам'ять незрівняному українському спортовцеві й визначному журналістові Осипові Новицькому-О. Гайському.

Микола Климишин

НАРАДА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В СУБОТУ О ГОД. 10-ІЙ РАНКУ.

Для уточнення звернення Блаженнішого Митрополита Мстислава з дня 19-го січня 1983 року, що появилося у ч. 14 нашого щоденника з датою 25-го січня ц.р. з канцелярії Митрополита повідомляють, що нарада представників громадських організацій, яка відбудеться в суботу, 29-го січня ц.р., в Домі Української Культури в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., розпічнеться о год. 10-ій рано.

НЕ СЛОВ'ЯНСЬКИЙ ТІЛЬКИ СОЛОМ'ЯНИЙ ВОГОНЬ

У передовій статті числа „Свободи" з 21-го січня п.з. „Державність і соборність — ідеал і дійсність" треба читати: „...зродилися із правильної політичної логіки, але й із солом'яного вогню..." (замість „слов'янського"). — Ред.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла у Вічність дня 15 липня 1982 р.

бл. п.

ЮЛІЯ ДМИТРИК

Найдорожча МАМА, БАБА, ПРАБАБА

Цією дорогою складаємо щиру подяку Приятелям і Знайомим, які виявили нам співчуття усно, писемно чи телефонічно.

В першу чергу дякуємо о. монс. М. Федоровичеві та п. Е. Садовському за відправлення похоронних відправ, Апостольства Молитви за відмовлення молитов. Д-рові А. Клос за лікарську опіку.

Зокрема дякую М. Антонів, О. Возняк, Ю. Гнилка, А. Е. Калушка, О. Калушка, П. Д. Радзикевич, А. Завадівський, М. Цяпа за квіти та розраду в нашому горю.

В пам'ять Покійної зложили датки на будову церкви св. Йосафата в Пармі:

по 25.00 дол. — С. Хома, Е. Л. Небеш, О. Т. Іванюки;
по 20.00 дол. — д-р А. М. Клос, В. Малиновський, Ф. Д. Древницький, К. О. Гнилка, М. Мищатин;
по 10.00 дол. — В. Кухта, М. Світлик, І. Кашубинська, М. Я. Кмйотик, Апостольства Молитви, Е. М. Гейниш, А. Стеляк, Б. Кічун, Л. Кусяка, К. Ґолден, О. Р. Возняк, В. О. Хміляк, Д. І. Микита, С. Сивий, Б. М. Футей, С. М. Антонів, Р. Цегельський, М. А. Задойни, М. Н. Коліґлійо, Я. Ґерґель.

На ФКУ 25.00 дол. М. Цяпа, 20.00 дол. В. Лагошняк, 5.00 дол. Дудич.

Щиро дякуємо всім нашим Приятелям, які зложили пожертви на Служби Божі в пам'ять Покійної, та всім Присутнім на похороні, що відпровадили Покійну на місце Вічного Спочинку.

Донька — ВІРА ЛІЩИНЕЦЬКА з мужем ВАСИЛЕМ
Внуки — ОРЕСТ, РОМАН з дружиною ТЕРЕСОЮ, МАРТА
Правнучка — ХРИСТИНА

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 20-го січня 1983 року упокоїлась в Бозі в наслідок нещасливого випадку у Ню Йорку, наша Найдорожча МАМА

бл. п.

АННА КІЗИМА

ПОХОРОН відбувся у понеділок, 24-го січня 1983 р. з церкви св. Юра в Ню Йорку на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

син — ОЛЕКСАНДЕР з дружиною МАРІЄЮ
Ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Ділимося сумною вісткою, що 23-го січня 1983 року, упокоїлась в Бозі по довгій недузі на 94-му році життя,

бл. п.

СОФІЯ БОГОМИЛА КОТИС

з ГАМЕРСЬКИХ

б. учителька середніх шкіл в Перемишлі і Байройті, Німеччина, вдова по судді Константинові, довголітня голова 65-го Відділу СУА в Ню Бранзвику, Н. Дж. та учителька суботньої школи Українознавства.

ПАНАХИДА відбудеться в четвер, 27-го січня 1983 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Boylen Funeral Home, 188 Easton Avenue, New Brunswick, N.J.

ПОХОРОН в п'ятницю, 28-го січня 1983 р., о год. 9-ій ранку з церкви Різдва Преч. Діви Марії при 70 Livingston Avenue, опісля на цвинтар свв. Петра і Павла при French Street в Ню Бранзвику, Н. Дж.

У великому смутку:

дочка — д-р ЯРОСЛАВА з мужем інж. ПАВЛОМ ГРАБОВИЧЕМ
син — інж. арх. БОГДАН КОТИС з дочкою ЛІЛІЯНОЮ
внучки:
ЗІРКА
ХРИСТЯ з чоловіком
внук — ЮРКО
правнук — МАРКО
та численна Родина в Ню Йорку і Чикаґо

Пластовий курінь „Верховинки" вшанували пам'ять В. Симоненка

„Це п'ятий з черги вечір, який влаштовує наш курінь для вшанування поетів, письменників, мистців, які виросли і творили в тяжких умовинах совєтської окупації. Не дивлячись на переслідування, що вони їх зазнали, вони не покинули своєї творчої праці, а показали силу духу і відвагу, яка була і є надхненням для наших поневолених братів і сестер в Україні і для нас на чужині,- такими словами відкрила вечір курінна Оксана Кузишин.

В першу чергу вона представила д-р Ларису Оришкевич, яка виголосила доповідь про життя і творчість Симоненка. Вона довголітня редакторка різних пластових журналів, член Головної Пластової Булави і член сенюрського куреня „Перші Стежі".

Доповідь д-ра Л. Онишкевич своєю філософічно-поетичною формою викликала велику увагу і зворушення слухачів. „Симоненко - поет, місіонер гуманізму і сторож великої ватри вогню"—були перші слова Л. Онишкевич. Які ж твори поетів,—продовжувала прелеґентка,—які поезії залишаються у пам'яті роками? Чи ті, що мають унікальність вислову, оригінальність, чи ті, що віддзеркалюють добу і думки читачів? Життя літературного твору має також позалітературну функцію.

У XII ст. автор в „Слові о полку Ігоревім" звертав увагу на зухвалість і некорисність особистих амбіцій молодих князів, що без спільного пляну дії хотіли собі придбати славу. І так мистецький твір, крім історичної хроніки, був лекцією не тільки Ігореві, але й іншим майбутнім князям. Міг би він бути лекцією не тільки князям, а й досьогодні. У ситуаціях, коли провідники не можуть стати на трибуну, тоді природний себезахист народу проявляється через поетів.

Це робили давніше автори дум, це робив Т. Шевченко, Леся Українка; це так природно узяли на свої плечі і шестидесятники та їхні молодші брати як, наприклад, Ігор Калинець. Ліна Костенко була тією, що стала спереду шестидесятників. Вона була найстаршою з них і першою—перед ними. У неї знаходимо кредо, що відбилося і в Симоненка. Костенко звертала увагу, що коли люди без духових вартостей або „міщани", вони передають своїм нащадкам меблі чи срібло—марні світські речі, тоді, коли поети передають поетам: „З душі в душу, із мови в мову, свободу духу і правду слова". І якщо справжні поети відійшли б від того шляху, то звук падіння озветься болем душі народу".— І тому справжні поети, крім свого мистецького вияву, стають виховниками чи й совістю народу. Це наше щастя і нещастя, бо майже кожний, хто знає абетку, хоче когось повчати чи описувати минуле—береться складати вірші і думає, що купує собі квиток в літературу. Таке ж на література має своїх поетів „анґаже". А Іван Світличний висловився про Симоненка в 1966 році, що це—поет „анґажований" народом.

Василь Симоненко народився на Полтавщині 1935 року в селі Біївка в лубенському повіті. Батька стратив дуже рано. Виховувала його тільки мати. Пізніше одружився і мав сина. Василь Симоненко студіював журналістику в Києві в університеті ім. Т. Шевченка. В 1957 році виїхав на працю до Черкас, спочатку як журналіст у „Черкаській правді", а пізніше був кореспондентом „Робітничої газети". Був членом СПУ.

З друзями і знайомими поетами їздив на виступи читання поезій. Влітку 1963 року він поїхав до Одеси, щоб читати на Шевченківському вечорі, але йому це заборонили. З цього приводу Симоненко записав в своєму щоденнику: „Тараса дехто боїться і досі". А сам він почав боятися, щоб не втратити мужности, бо підозрівав, що пічнуться утиски після цієї події. Мужности він не втратив, але почалася у нього загадкова хвороба, він відчував, що погасає, й до кількох місяців помер, мавши 28 років. Це було 13-го грудня 1963 року.

Василь Симоненко не друкував багато поезій. Його знайомі згадують, що треба було завжди випрошувати в нього вірші, а він нарікав, що вони ще незакінчені. Крім одної казки, за його життя видано тільки одну його збірку поезій „Тиша і грім" (1962), а вже посмертно „Земне тяжіння" (1964) та поезії (1965) і збірку новель „Вино з троянд" (Львів 1965).

В 1968 році вийшла також збірка його поезій у перекладі на російську мову. Збірка його поезій „Берег чекань" розійшлася дуже швидко двома накладами (1965—1966 рр.), так що було й друге видання, доповнене (1973 року, „Пролог").
Друкував Симоненко багато професійних репортажів, журналістичних статей. У Симоненка було професійне око журналіста, а душа поета. І одне, і друге підсилювало його суспільний підхід, громадську відповідальність реаґувати на зло, на кривду, вказувати на добро, на красу, на сутність. Від виразної критики до сарказму, від епіґрам до поем. Симоненко не щадив ні себе, ні інших. Він картав тих, що повторяють чужі слова, немов папуги.

І Симоненко і його покоління були свідомі того, що доля тільки раз дає можливість бути собою, тому це пригадував: „І миті не можна повернути, щоб знову по ліпшому прожить". Симоненко часто перегукується з І. Франком („Кожний думай, що на тобі...") „Ми не безліч стандартних 'Я", Ми океанна вселюдська сім'я. І тільки тих поважають мільйони, хто поважає мільйони 'Я' ". У вірші зі збірки „Земне тяжіння" теж виразно конкретизує своє відношення до України: „Не шукаю до тебе ні стежки, ні броду—Ти у грудях моїх, У чолі і в руках, Упаду я зорею, Мій вічний народе, На трагічний і довгий Чумацький твій шлях". Богдан Кравців всіх шестидесятників назвав „Поети Чумацького Шляху".

В різних ситуаціях поет каже до України: „Твоїм ім'ям радію і сумую іменем Твоїм". Він часом благословляє, чи проклинає ним. Симоненко—це поет, що став сповідателем братів, який бачив гріх своїх ближніх і за це картав; це той, що став проповідником, місіонером чистоти, сторожем того, що вічне у душі.

Доповідь була переплетана вибраними віршами, які виконала Софія Зелик, студентка університету, член Студії Лідії Крушельницької: „Зима", „Минуле не вернуть", „Світ який", „Я чую у ночі..."

Спогади про зустрічі з поетом розповіла всіми люблена Надія Світлична, відома зі своїх численних виступів і статтей, колишня дисидентка, що чотири роки тому приїхала з України і відразу включилася в українське громадське життя (від 1972 до 1976 років була ув'язнена). Тепер вона працює в Закордонному Представництві Української Гельсінкської Групи. В своїй доповіді вона, як звичайно, прегарно подала про речі, яких ми не знали. З великим зацікавленням вислухала численно зібрана публіка (понад 120 осіб) її доповідь.

Обидві доповіді були великої літературної вартости, вони повинні появитися друком, як оригінальні праці про Симоненка. Ми мали також рідкісну нагоду прослухати на ленті голос поета вірш „Злодій". Потім тріо ансамблю „Промінь" під проводом Б. Волянської у складі—Оксана Харук, Мирослава Волянська піснями на слова Симоненка—„Земле рідна", „Мамо", „Виростеш ти, сину" при фортепіяні проф. К. Чичка-Андрієнко, закінчили програму цього культурного вечора, завдяки „Верховинкам", за що захоплена публіка не щадила бурхливих оплесків.

„Бо нива це—моя! тут я пічну зажинок..." Цими глибоко патріотичними словами Василя Симоненка закінчила курінна Оксана Кузишин, сердечно подякувавши д-р Ларисі Онишкевич, Надії Світличній, Софії Зелик, членам ансамблю „Промінь", проф. К. Чичці-Андрієнко та всім присутнім, які так численно прибули.

Цей вечір відбувся 10-го грудня 1982 року в Літературно-Мистецькому Клюбі.

Ольга Соневицька

Шкільна ялинка в Чикаґо

Шкільна імпреза—ялинка школи українознавства при українській православній парафії св. Володимира в Чикаґо відбулася в авдиторії парафії 9-го січня ц.р. для учнів, їх батьків та ширшого кола громадянства. Одним із предметів школи українознавства є спів. Учителька співу Марта Стадник від початку року вивчає з учнями українські колядки, щедрівки та інші пісні для різдвяних свят та інших імпрез, що влаштовуються на протязі шкільного року. На цих імпрезах учні мають нагоду виявити свої здібності як декляматори, доповідачі, як члени хору чи мистецьких одиниць. Про наші різдвяні звичаї й старі традиції розповів Павло Гура, учень 9-ої кляси, який був заповідачем точок свята.

Деякі кляси виступали з колядками окремо, але більшість колядок виконали учні спільно в супроводі гри на фортепіяно Марти Стадник. Учні виконали такі колядки: „Бог Предвічний", „Нова радість стала", „Радуйся", „Зозуленька", „Возвеселімося", „Добрий вечір" та „На небі зірка". Виконання колядок було переплетене різними декламаціями учнів—Галі Косогор, Миколи Суботи, Андрія Гури, Марка Рачкевича, Аріяни Ленґдин, Ніни Василів, Люби Галкин та Петра Гури. Шкільний хор також виконав дві пісні „Дід Мороз" та „Настала зима".

У гостинному виступі мистецької одиниці ОДУМ-у, який завжди старається допомогти школі, ансамбль бандуристів ОДУМ-у в кількості коло трьох десятків бандуристів виконав „Добрий вечір", „Во Вифлеємі" та „Щедрик" Миколи Леонтовича. Після майже трьохрічної праці з теперішнім складом юних бандуристів, їх керівник Олексій Пошиваник зробив великий поступ. Всі члени ансамблю не лише грають на бандурах, але й співають. Нова група бандуристів, що є частиною ансамблю, виконала „Поза гаєм" та „Хлопець бубонист", італійську колядку.

Між іншим, цей ансамбль радо приймає у свої ряди всю молодь, яка бажає навчитися грати на бандурі. Тому членами ансамблю є діти і молодь, що належать не лише до ОДУМ-у.

Настоятель парафії о. Федір Білецький та голова парафії Святослав Личик побажали учням, учителям, членам мистецьких одиниць та їх керівникам найкращих успіхів.

На закінчення імпрези директор школи роздав усім учням подарунки—сорочки з виписаними спереду словами: „Школа св. Володимира", які відповідно оформила Ліда Висоцька, учениця 8-ої кляси. Голова Батьківського комітету школи Степан Чупейда обдарував подарунками усіх учителів та матерів, що опікуються кожної суботи буфетом школи.

Наступна імпреза школи, присвячена Лесі Українці, відбудеться в неділю, 13-го лютого, о год. 12:30 по обіді.

К.О.

А куди...

(Закінчення зі стор. 2)

колгоспні авта, посилає їх у зернові райони, і за колгоспні гроші купує пшеницю, щоб здати державі зерно. Плян хлібоздачі державі в такий спосіб виконали і перевиконали. Голові — пошана і нагорода-грамота. А на черговий рік норму підвищують! Так заведено: якщо тягнеш воза, то весь час підкладають!

Ну, що, пане Дудо! Позволити хліборобові самому сіяти, що він хоче, і взагалі, розпоряджатися самому землею? А хто ж накази буде виконувати? А куди ж подіти того партійного головача з ренесансом сільського господарства? А відділ сільського господарства при ЦК Партії, що плянуватиме?...

Губернатор...

(Закінчення зі стор. 1)

ному за мистецьку виставку. організаційному референту Є. Наболотному і його дружині Анні, що з членками ОЖ ОЧСУ і відділами СУА у Вотервліті, Коговзі і Трою приготовили прийняття, мистецькій керівничці „Зорепаду" Р. Приймі-Богачевській, голові Відділу УККА в Керґонксоні М. Василикові, що зорганізували автобус з 32-ма гістьми, та всім учасникам, що не зважаючи на сніговії прибули в числі біля 300 осіб. Потім відбулося прийняття.

Під час сесії сенату о. радн. Т. Гуменицький провів молитву в наміренні українського народу, прочитано резолюції, що їх спонзорували сенатори Ендерсон, Бруно і Кук. В асамблеї молитву з нагоди Дня Української Незалежности провів о. Б. Скасків, резолюції спонзорували ассемблімени Гінчі, Гоблак і Келлеґер. Заходом Окружного Комітету Відділів УККА над Капітолем в Олбані повівав вперше український прапор 22-го січня.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ МІРЗА, член УНС Відд. 487 Т-ва „Дніпро" в Ст. Пол, Міннесота, померла 18-го листопада 1982 на 75-му р. життя. Нар. 1907 року в Харкові, Україна. Членом УНС стала 1960 року. Залишила в смутку мужа Михайла і сина Святослава, дочку Оксану Гемсворт з внуками і сестру Ліду Кусенко. Похорон відбувся 20-го листопада 1982 року на цвинтарі „Форест Ловн Меморіял Парк" в Ст. Пол, Міннесота.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Денисюк, секр.

АННА ШИМОН, член УНС Відд. 286-го ім св. Володимира в Джерзі Ситі, Н.Дж., померла 1-го грудня 1982 року на 79-му році життя. Нар. 8-го серпня 1903 року в Шамокіні, Па. Членом УНС стала 1922 року. Залишила в смутку дочку Еву, синів Володимира і Стефана, п'ять сестер — Марію, Ольгу і Олену Челоків, Перл Петрицьку і Евелин Челок, четверо внуків і двоє правнуків. Похорон відбувся 3-го грудня 1982 року на цвинтарі св. Хреста в Норт Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Павлина Балутянська, секр.

АННА КОЗУБ, член УНС Відд. 83-го. Померла 2-го грудня 1982 року на 70-му році життя. Нар. 10-го квітня, 1912 року в Тейлорі, Па. Залишила в смутку трьох синів, дві невістки і п'ять внуків. Похорон відбувся 6-го грудня 1982 року на цвинтарі Св. Марії в Ебінґтоні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
А. Кушнір, секр.

ГРИГОРІЙ ЯБЛОНСЬКИЙ, член УНС Відд. 65-го ім. св. Володимира в Елизабеті, Н. Дж., помер 5-го грудня 1982 р. на 88-му році життя. Нар. 5-го грудня 1894 року в селі Коростянка, Коросно, Україна. Членом УНС став 1925 року. Залишив у смутку дружину Пелагію, сина Михайла, четверо внуків і шість правнуків. Похорон відбувся 8-го грудня 1982 року на цвинтарі св. Ґертруди в Колонії, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
А. Смит, секр.

ІРИНА ЛЮБЧАК, член УНС Відд. 184-го Т-ва „Верховина" в Ню Йорку, Н.Й., померла 6-го грудня 1982 року на 68-му році життя. Нар. 1913 року в селі Губичі, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила в смутку сестру Стефанію Строкон, брата Юрія Шухевича і братову Тетяну Шухевич з родинами. Похорон відбувся 10-го грудня 1982 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Богдан Ластовецький, секр.

ОДАРІЯ М. МАКСИМОВИЧ, член УНС Відд. 171-го ім. Лесі Українки в Джерзі Ситі, Н.Дж. померла 6-го грудня 1982 року на 69-му році життя. Нар. 30-го травня 1913 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1935 року. Залишила в смутку синів Джерарда і Григорія і внучку Діяну Лин. Похорон відбувся на цвинтарі св. Хреста в Норт Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
С. Расн, секр.

ПАВЛИНА ЛОШУК, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо, померла 8-го грудня 1982 р. на 82-му році життя. Нар. 1900 року в Германовичах коло Перемишля, Україна. Членом УНС стала 1946 року. Залишила в смутку сина Миколу і дальшу родину. Похорон відбувся 10-го грудня 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Янґставні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Ліщак, секр.

СТЕФАНІЯ СМУЛКА, член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ" в Міннеаполісі, Мінн., померла 8-го грудня 1982 року на 85-му році життя. Нар. 1897 року в Гребеннім пов. Рава Руська, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила в смутку дочку Олену Карп'як з зятем Евгеном, сина Романа з невісткою Ольгою, внуків д-р Роман, Христина і Люба Смулки; брата Володимира Ломницького з родиною і швагрову Олену Смулку з родиною. Похорон відбувся 11-го грудня 1982 року на цвинтарі „Резурекшен" в Сейнт Пол, Мінн.

Вічна Їй Пам'ять!
Мирон Крамарчук, секр.

МАГДАЛИНА ДЗЕДЗЮХ, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., померла 9-го грудня 1982 року на 92-му році життя. Нар. в 1891 році в селі Котузові, пов. Підгайці, Україна. Членом УНС стала 1918 року. Залишила в смутку сина Милтона з родиною, сестрінку Стефанію Флісак з родиною, сестру Анастазію і брата Івана в Україні та багато приятелів і односельчан. Похорон відбувся 11-го грудня 1982 року, на цвинтарі св. Іван Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа.

Посилення...

(Закінчення зі стор. 2)

водночас на відсіч ворогові.

В обличчі посиленого наступу на нас, ми мусимо скріпити наш протинаступ і наші зусилля на допомогу народові на Землях, мобілізуючи для цього всі доступні нам заходи і засоби, а в тому теж атакуючи ворога при кожній нагоді на міжнародних форумах.